

Jurisprudentie 1993-1994

Digitaal supplement op de
Jurisprudentiebundel
1994-1995-1996

© 2015, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave

mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j^o het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 1993/ ; 1994/

TREFWOORDENREGISTER

1993-1994

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Afstuderen	1993/017
Afdoening	
- vereenvoudigde	1994/087
Auditor	1993/005, 1993/007, 1993/021

B

Beginsel	
- gelijkheids-	1993/005, 1993/007, 1993/017, 1993/040, 1994/101
- motiverings-	1993/005, 1993/021
- vertrouwens-	1993/015.1, 1993/043, 1993/043.1, 1994/101
- zorgvuldigheids-	1994/101
Beheersing Nederlandse taal	1993/083
Belang	
- afweging belangen	1993/020, 1993/038, 1994/040
Beslissing	1993/083
Bestuurslidmaatschap	1993/005, 1993/040
Betondispuut	1993/005
Bevoegdheid	
- College	1993/001, 1993/010, 1993/083, 1994/042.1, 1994/101
Bewijslastverdeling	1994/101
Bijzondere omstandigheden	1993/019, 1993/019.1, 1993/020, 1993/021, 1993/036 1993/046

C

Collegegeld	
- betalingsachterstand	
- omzetting ~naar vergoeding	1993/060
- restitutie	1993/017, 1993/019, 1993/019.1, 1993/036, 1993/046 1993/060, 1994/087
- voldoen ~	1993/041, 1993/047, 1994/087
Commissie van beroep voor de examens	1993/010
Contractonderwijs	1993/060

D

Diploma	
- buitenlands	1993/083
Doorstroomprogramma	1993/015
Doorzending	1993/083

E

Examencommissie	
- tijdstip afronding ~	1993/036
Examengeld	
- vrijstelling	1993/043, 1992/043.1
Extraneus	1993/043, 1993/043.1

F

Financiële ondersteuning	1003/005, 1993/007, 1993/021, 1993/040
G	
Garantietermijn	1993/005
Gelijkheidsbeginsel	1993/005, 1993/007, 1993/017, 1993/040, 1994/101
H	
Hardheidsclausule	1993/007
Herhaling fout	1993/005
I	
Inschrijving	1993/001, 1993/015, 1993/038, 1993/043, 1993/043.1 1993/047, 1994/042.1, 1994/087, 1994/101
- beëindiging ~	1993/019, 1993/020, 1993/046, 1993/060
- tijdstip	1993/041
- verzoek ~	1994/101
- weigering ~	1993/015.1
Inschrijvingsvoorwaarden	1993/041, 1993/047
Inwerkingtreding WHW	1993/001
M	
Mededeling	1993/083
Motivering	1993/005, 1993/021
O	
Omvang geding	1993/047
Onderwijsprogramma	
- verkort ~	1993/015
Opleiding	
- staken ~	1993/019
- opheffing ~	1993/015.1, 1993/015
Overmacht	1994/087
P	
Poststempel	1993/083
Proportionaliteit	1994/101
R	
Regeling	
- [on]verbindendheid	1994/101
S	
Studiejaar	1993/041, 1993/047, 1994/087
- verstreken	1993/038
Studievereniging	1993/005
Studievertraging	1993/021
Studievoortgang	
- norm	1993/021
T	
Taaltoets Nederlandse taal	1993/083
Ten overvloede	1993/043.1

Termijn	
- overschrijding	1994/060.1
Terpostbezorging	1993/001, 1993/041, 1993/083
Terugwerkende kracht	1994/101

V

Vakantie	1004/042.1
Vereenvoudigde afdoening	1994/087
Vergoeding	1993/060
Vertrouwensbeginsel	1993/015.1, 1993/043, 1993/043.1, 1994/101
Verzet	1993/019.1, 1993/043.1, 1994/042.1, 1994/060.1
Verzoek	
- tijdstip ~	1993/020
Verzuim	
- herstel	1993/004
Voorlopige voorziening	1993/015.1
Vooropleidingseisen	1993/083
Vrijstelling	1993/060, 1993/083

Z

Zorgvuldigheidsbeginsel	1994/101
-------------------------	----------

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 1.1 aanhef en onderdeel j	1993/007
art. 1.1 aanhef en onderdeel k	1993/041, 1993/047, 194/087
art. 7.24	1993/083
art. 7.28 lid 2 tweede volzin	1993/083
art. 7.32	1993/015
art. 7.32 lid 1	1993/038, 1993/041, 1993/047, 1993/060, 1994/087
	1994/101
art. 7.32 lid 2	1994/101
art. 7.32 lid 4	1993/020, 1993/038, 1993/041, 1993/047, 1994/087
art. 7.33 lid 1	1993/038
art. 7.34	1993/015.1, 1993/015
art. 7.37 lid 2	1993/041, 1993/043, 1993/047, 1994/087
art. 7.42 lid 1	1993/017, 1993/019, 1993/020, 1993/060
art. 7.42 lid 4	1993/019, 1993/020, 1993/046, 1993/060
art. 7.48	1993/043.1
art. 7.49 lid 1	1993/017, 1993/019, 1993/046, 1993/060
art. 7.51 lid 1	1993/005, 1993/007, 1993/040
art. 7.51 lid 4	1993/005, 1993/021
art. 7.51 lid 5	1993/005, 1993/007, 1993/040
art. 7.61 lid 4	1993/007, 1993/017, 1993/040
art. 7.61 lid 4 aanhef en onderdeel d	1993/021
art. 7.64	1993/010
art. 7.64 lid 4	1993/015
art. 9.4	1993/046
art. 9.4 lid 3	1993/019, 1993/020
art. 16.1	1993/010, 1993/036
art. 16.3 lid 2	1993/005
art. 16.21 lid 1	1993/001
art. 16.30	1993/001, 1993/010, 1993/019, 1993/020, 1993/046
art. 16.51 lid 1	1993/010

Awb

art. 8:54 lid 1 aanhef en onder c	1994/087
art. 8:69	1993/047
art. 8:75	1993/015, 1993/017, 1993/021, 1993/036, 1993/038
art. 8:75a lid 1	1993/040
art. 8:81	1993/015.1

Uitvoeringsbesluit WHW

art. 2.1 lid 1	1993/038
----------------	----------

Uitvoeringsbesluit WWO

art. 31a lid 3	1993/007, 1993/021
art. 59 lid 1 aanhef en onderdeel d	1993/004
art. 59 lid 2	1993/004
art. 61 lid 1	1993/001, 1993/010, 1993/019
art. 61 lid 1 aanhef en onderdeel a	1993/020, 1993/041, 1993/043, 1993/046, 1993/047
	1994/042.1
art. 61 lid 2 eerste volzin	1994/060.1

Wet van 16 december 1993 (Stb. 650)

art. 1 lid 2 deel 6	1993/043
art. 1 lid 3 deel 6	1993/043, 1993/060, 1994/042.1, 1994/060.1

art. 2 lid 3 deel 6 1993/015, 1993/019.1, 1993/021, 1993/036, 1993/038
1993/040, 1993/041

WWO

art. 139 lid 3 1994/042.1

WHBO

art. 48 1993/010

IWHBO

art. E33 lid 3 1993/001

Academisch Statuut

art. 11 lid 1 1993/036
art. 12 lid 1 1993/036
art. 19 lid 1 1993/036
art. 39 1993/036

Rijksuniversiteit Groningen

Regeling ondersteuning auditorenfonds

art. 2 lid 1 1993/007

Technische Universiteit Delft

Bijlage regeling Auditorenfonds TUD 1993/005

Regeling financiële ondersteuning TUD

art. 8 lid 2 1993/005

Zakenregister

Zaaknummer

Datum

1993/001	30 november 1993
1993/004	25 oktober 1993
1993/005	9 februari 1994
1993/007	17 december 1993
1993/010	30 december 1993
1993/015.1	23 november 1993
1993/015	17 maart 1994
1993/017	17 maart 1994
1993/019	13 december 1993
1993/019.1(verzet)	17 maart 1994
1993/020	30 december 1993
1993/021	18 maart 1994
1993/036	6 december 1994
1993/038	17 maart 1994
1993/040	17 maart 1994
1993/041	13 juni 1994
1993/043	3 maart 1994
1993/043.1(verzet)	29 juni 1994
1993/046	13 december 1993
1993/047	13 juni 1994
1993/060	8 juli 1993
1993/083	10 juni 1994
1994/042.1(verzet)	17 maart 1994
1994/060.1	6 december 1994
1994/087	1 juli 1994
1994/101	15 augustus 1994

Instellingsregister

Universiteit Utrecht	1993/004, 1993/043, 1993/047, 1994/087, 1994/101
Universiteit van Amsterdam	1993/021, 1993/060
Vrije Universiteit van Amsterdam	1993/036
Katholieke Universiteit Nijmegen	1993/019, 1993/020, 1993/040, 1993/041
Rijksuniversiteit Leiden	1993/017
Rijksuniversiteit Groningen	1993/007, 1993/038
Technische Universiteit Delft	1993/005, 1993/083
Landbouw universiteit Wageningen	1993/015, 1993/015.1
Erasmus Universiteit Rotterdam	1993/046
De Haagse Hogeschool	1993/001
Hotelschool Den Haag	1993/010

Zaaknummer : 1993/001
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 30 november 1993
Partijen : Appellant en Haagse Hogeschool
Trefwoorden : Bevoegdheid College
Inschrijving
Inwerkingtreding WHW
Ter post bezorging
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 1
WHW artikel 16.21 lid 1
WHW artikel 16.30
IWHBO artikel E33 lid 3
UWWO artikel 61 lid 1
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : Uit het bepaalde bij artikel 16.21, derde lid, van de WHW, in verbinding met artikel E.33, derde lid, van de Invoeringswet W.H.B.O., vloeit echter voort dat het College niet bevoegd is in beroep te oordelen over beslissingen, genomen op verzoeken tot inschrijving aan een hogeschool voor het eerste studiejaar na het tijdstip van inwerkingtreding van de WHW.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Haagse Hogeschool, verweerder.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 12 augustus 1993 verzonden brief heeft de directeur onderwijs van de sector informatica van verweerdere hogeschool kennelijk namens verweerder aan appellant meegedeeld, dat appellant voor het studiejaar 1993-1994 niet wordt ingeschreven als student aan die hogeschool.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, blijkens poststempel ter post bezorgd op maandag 13 september 1993, beroep bij het College doen instellen.

2. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang - oordeelt het College bij uitsluiting over het beroep dat wordt ingesteld tegen beslissingen, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van hoofdstuk 7 van de WHW. Het betreft hier onder meer beslissingen, genomen op verzoeken tot inschrijving aan een hogeschool.

Uit het bepaalde bij artikel 16.21, derde lid, van de WHW, in verbinding met artikel E.33, derde lid, van de Invoeringswet W.H.B.O., vloeit echter voort dat het College niet bevoegd is in beroep te oordelen over beslissingen, genomen op verzoeken tot inschrijving aan een hogeschool voor het eerste studiejaar na het tijdstip van inwerkingtreding van de WHW.

Ingevolge het Besluit van 5 april 1993 (Stb. 224) is de WHW, wat de hogescholen betreft, in werking getreden met in gang van 31 juli 1993, zodat het eerste studiejaar na inwerkingtreding van de WHW het studiejaar 1993-1994 is.

Uit het vore overwogene volgt dat, nu de beslissing welke in dit geding wordt bestreden, is genomen op het verzoek tot inschrijving aan een hogeschool voor het studiejaar 1993-1994, het College kennelijk niet bevoegd is te oordelen over die beslissing, zodat appellant kennelijk niet-ontvankelijk in zijn beroep is.

Met toepassing van het bepaalde bij artikel 61, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. — welk artikel ingevolge artikel 16.30 van de WHW vooralsnog op het College van toepassing is wordt beslist als volgt.

3. DE BESLISSING

De Voorzitter van het College

verklaart appellant niet-ontvankelijk

•

Zaaknummer : 1993/004
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 25 oktober 1993.
Partijen : Appellant en Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Hertstel verzuim
Artikelen : UWVO artikel 59 lid 1 aanhef en onderdeel d
UWVO artikel 59 lid 2
UWVO artikel 61 lid 1
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoorwegingen : Bij aangetekend schrijven van 30 september 1993 namens de Voorzitter van het College is appellant ervan in kennis gesteld dat zijn beroepschrift niet de gronden inhoudt, waarop het beroep rust. Daarbij is appellant uitgenodigd deze verzuimen uiterlijk op 15 oktober 1993 te herstellen.
Appellant heeft hieraan geen gevolg gegeven.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 31 augustus 1993 verzonden brief heeft verweerder appellant naar aanleiding van diens verzoek mededeling gedaan van zijn beslissing dat appellant alsnog per 1 augustus 1993 kan worden ingeschreven als extraneus voor de (voor heen als studierichting aangeduide) opleiding Nederlands recht.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 30 september 1993, beroep ingesteld.

2. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP

Ingevolge het bepaalde bij artikel 59, eerste lid, aanhef en onder d, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hierna: het Besluit) welk artikel ingevolge het bepaalde bij artikel 16.30 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek vooralsnog op het College van toepassing is houdt het beroepschrift de gronden in, waarop het beroep rust.

Bij artikel 59, tweede lid, van het Besluit is als volgt bepaald:

“De voorzitter van het college van beroep stelt de appellant in kennis van eventueel door hem gepleegde verzuimen en nodigt hem uit deze binnen een door die voorzitter te stellen termijn te herstellen. Ingeval de appellant niet binnen die termijn de door hem gepleegde verzuimen heeft hersteld kan hij niet-ontvankelijk worden verklaard.”

Bij aangetekend schrijven van 30 september 1993 namens de Voorzitter van het College is appellant ervan in kennis gesteld dat zijn beroepschrift niet de gronden inhoudt, waarop het beroep rust. Daarbij is appellant uitgenodigd deze verzuimen uiterlijk op 15 oktober 1993 te herstellen.

Appellant heeft hieraan geen gevolg gegeven.

Gesteld noch gebleken is dat hij in de onmogelijkheid heeft verkeerd voormeld verzuim tijdig te herstellen.

Bijgevolg moet worden geoordeeld dat appellant kennelijk niet-ontvankelijk in zijn beroep is.

Onder toepassing van het bepaalde bij artikel 61, eerste lid, van het Besluit, wordt als volgt beslist.

3. DE BESLISSING

De Voorzitter van het College

verklaart appellant niet-ontvankelijk in diens beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/005
Rechter[s]	: mr. Martens, drs. Janssen, mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 9 februari 1994
Partijen	: Appellant en Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: Auditor Bestuurslidmaatschap Betondispuut Financiële ondersteuning Garantietermijn Gelijkheidsbeginsel Herhaling fout Motiveringsbeginsel Studievereniging
Artikelen	: WHW artikel 7.51 lid 1 WHW artikel 7.51 lid 4 WHW artikel 7.51 lid 5 WHW artikel 16.3 lid 2 UWWO artikel 31 lid 2 onderdeel f Bijlage Regeling Auditorenfonds TUD Regeling financiële ondersteuning TUD artikel 8 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College ziet voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder, in aanmerking genomen de belangen die hem ten tijde van de totstandkoming van de bijlage bij de Regeling bekend waren of behoorden te zijn waaronder mede begrepen de belangen van degenen die het bestuurslidmaatschap van de niet in de bijlage bij de Regeling vermelde studieverenigingen vervullen, bij afweging daarvan niet in redelijkheid tot het vaststellen van die bijlage heeft kunnen komen. Het betoog van appellant, dat is gericht tegen die bijlage, in zoverre daarin niet de studievereniging het Betondispuut is vermeld, slaagt daarom niet. (...) Met betrekking tot het door appellant gedane beroep op schending van het gelijkheidsbeginsel overweegt het College als volgt. Naar verweerder in het verweerschrift te kennen heeft gegeven en ter zitting van het College nader heeft toegelicht, is zijn beslissing tot verlening van financiële ondersteuning in de vorm van een gift aan een studiegenoot van appellant, die in gelijke omstandigheden als appellant verkeert, een onjuiste beslissing, doch betreft deze een vergissing, een op zichzelf staande fout. Naar het oordeel van het College kan onder die omstandigheden een beroep op het gelijkheidsbeginsel er niet toe leiden, dat verweerder gehouden is een eenmaal ten aanzien van een bepaalde auditor genomen onjuiste beslissing te herhalen ten aanzien van een andere, met hem gelijk te stellen auditor. De grief van appellant dat de bestreden beslissing is genomen in strijd met het motiveringsbeginsel, treft evenmin doel. Hiertoe overweegt het College dat verweerder in het verweerschrift en ter zitting genoegzaam op de argumenten van appellant is ingegaan en aldus een feitelijk juiste en vol doende draagkrachtige motivering aan de bestreden beslissing ten grondslag heeft gelegd. Onder die omstandigheden acht het College onvoldoende termen aanwezig om de bestreden beslissing te vernietigen wegens strijd met voormeld beginsel.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appelland, gemachtigde: W.H. van Solkema, te Delft,

en

het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, verweerder, gemachtigde:
mr. P.J. Lander, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 7 september 1993 aan appelland verzonden schrijven heeft verweerder kennelijk beoogd mededeling te doen van onder meer zijn beslissing tot afwijzing van het verzoek van appelland om hem als auditor financiële ondersteuning te verlenen in de vorm van een gift.

Tegen deze beslissing heeft appelland bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 5 oktober 1993 en aan gevuld bij brief van 11 oktober 1993, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 8 november 1993 een verweerschrift ingediend en desverzocht op 11 november 1993 stukken in het geding gebracht.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 19 november 1993, waar partijen hun standpunt bij monde van hun gemachtigden nader hebben toegelicht.

2. DE GRONDSLAG VAN HET GESCHIL

2.1. De toepasselijke voorschriften Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang, en kort weergegeven - kan het instellingsbestuur van een universiteit voorzieningen treffen ter financiële ondersteuning van een auditor, die door bijzondere omstandigheden het afsluitend examen van de opleiding waarvoor hij aan dezelfde universiteit was ingeschreven als student, niet binnen de toegestane inschrijvingsduur met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het bepaalde bij het vierde lid van dat artikel voor zover thans van belang wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald onder welke omstandigheden de in het eerste lid van dat artikel bedoelde ondersteuning wordt verleend.

Ingevolge het bepaalde bij het vijfde lid van dat artikel - voor zover hier van belang - stelt het instellingsbestuur een regeling vast met betrekking tot de toepassing van het eerste lid van dat artikel.

Gelet op artikel 1.1, eerste lid, onder j, van de WHW, in samenhang gelezen met de bepalingen van hoofdstuk 9 van de WHW ter zake van het bestuur van de universiteit, moet onder het instellingsbestuur, als bedoeld in artikel 7.51 van de WHW, wat een (openbare) universiteit betreft, het college van bestuur worden verstaan.

Bij artikel 31a van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hierna: het Besluit) - bij welke bepaling uitvoering is gegeven aan het met artikel 7.51, vierde lid, van de WHW overeenkomende artikel 38, tweede lid, van de met ingang van 31 augustus 1993 ingetrokken Wet op het wetenschappelijk onderwijs (WVO), en welke bepaling ingevolge artikel 16.3, tweede lid, van de WHW vanaf even vermelde datum berust op artikel 7.51, vierde lid, van de WHW - is, voor zover thans van belang - als volgt bepaald:

"1. De omstandigheden waaronder voorzieningen als bedoeld in artikel 38 van de wet worden getroffen ter financiële ondersteuning van een auditor (...), zijn de in het tweede lid genoemde omstandigheden (...)

2. De in het eerste lid bedoelde omstandigheden zijn uit sluitend:

f. andere in de regeling, bedoeld in artikel 38, derde lid, van de wet, door het college van bestuur aan te geven omstandigheden waarin betrokkene activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van de universiteit (...)

In de bijlage bij de Regeling Auditorenfonds T.U. Delft (hierna: de Regeling), zoals door verweerder vastgesteld krachtens de met artikel 7.51, vijfde lid, van de WHW overeenkomende bepaling van artikel 38, derde lid, van de WVO, zijn omstandigheden aangegeven, als bedoeld in artikel 31a, tweede lid, onder f, van het Besluit. Een van die omstandigheden betreft het bestuurslidmaatschap van daarbij met name genoemde studieverenigingen. Daarbij is ten aanzien van iedere studievereniging een zogenoemde garantietermijn aangegeven, d.w.z. een forfaitair vastgesteld aantal maanden, te weten drie, waarvoor een bestuurslid voor elk jaar waarin hij deel heeft uitgemaakt van het bestuur van de vereniging, in aanmerking komt voor financiële ondersteuning als auditor, indien hij te gevolge van de vervulling van het bestuurslidmaatschap het afsluitend examen niet binnen de toegestane inschrijvingsduur heeft kunnen behalen.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 8, tweede lid, van de Regeling kan de financiële ondersteuning, welke aan een auditor wordt verleend, bestaan uit "een deel gift en/of een deel renteloze lening".

2.2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staat voor het College het volgende vast.

Appellant is sedert het studiejaar 1987-1988 aan verweerders universiteit ingeschreven voor de (voorheen als studie richting aangeduide) opleiding civiele techniek, als student tot en met het studiejaar 1992-1993 en als auditor voor het studiejaar 1993-1994. Hij heeft het propedeutisch examen van die opleiding op 30 augustus 1988 behaald.

Bij een door hem ondertekend en op 21 juni 1993 gedagtekend formulier, toegelicht bij schrijven van dezelfde datum en door verweerder ontvangen op 29 juni 1993, heeft appellant verweerder verzocht om hem met ingang van het studiejaar 1993-1994 voor de duur van drie maanden financiële ondersteuning als auditor te verlenen in de vorm van een gift. Aan dit verzoek heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij gedurende de periode van november 1991 tot november 1992 bestuurslid (commissaris binnenland) is geweest van het Betondispuut, een van de studieverenigingen van de Faculteit der civiele techniek van verweerders universiteit, en dat hij te gevolge daarvan het afsluitend examen van de opleiding civiele techniek niet binnen de toegestane inschrijvingsduur heeft kunnen behalen.

Dit verzoek heeft geleid tot het hiervoor in rubriek 1 vermelde schrijven van verweerder van 7 september 1993. Daarbij is appellant onder meer medegedeeld dat hij met ingang van het studiejaar 1993-1994 voor de duur van drie maanden desgewenst gebruik kan maken van een renteloze lening van verweerders universiteit.

3. DE BESTREDEN BESLISSING EN HET STANDPUNT VAN VERWEERDER

Blijkens het verweerschrift is bij de bestreden beslissing geweigerd appellant financiële ondersteuning in de vorm van een gift te verlenen, omdat verweerder financiële ondersteuning in die vorm uitsluitend pleegt te verlenen aan degenen die, voor wat studieverenigingen betreft, deel hebben uitgemaakt van het bestuur van de in de bijlage bij de Regeling vermelde verenigingen, en de studievereniging het Betondispuut niet in die bijlage is vermeld.

Ter zitting van het College heeft verweerder uiteen doen zetten dat hij, gelet op het aantal studieverenigingen aan zijn universiteit, alsmede op de beperkte middelen die hem voor financiële ondersteuning van auditoren ter beschikking staan, de vermelding van het aantal studieverenigingen in de bijlage bij de Regeling heeft moeten beperken tot één voor iedere faculteit, een enkele uitzondering daargelaten. Daarbij is in elk geval gekozen voor algemene, op de studenten van de eerste cursusjaren gerichte studieverenigingen, in plaats van die welke zijn gericht op de studenten van de onderscheiden afstudeerrichtingen, zoals bijvoorbeeld het Betondispuut dat een studievereniging van studenten van de afstudeerrichting betonconstructies is. Het is overigens vast beleid van verweerder om aan degenen die bestuurslid zijn geweest van laatstbedoelde studieverenigingen, financiële ondersteuning als auditor te verlenen in de vorm van een renteloze lening, indien die verenigingen voldoen aan de vereisten welke in de bijlage bij de Regeling aan studieverenigingen worden gesteld om in die bijlage te worden vermeld.

4. HET STANDPUNT VAN APPELLANT

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - kort samengevat - onder neer het volgende doen aanvoeren. De studievereniging het Betondispuut voldoet aan de vereisten, waaraan een studievereniging blijkens de bijlage bij de Regeling dient te voldoen om in die bijlage te worden vermeld. Nu het Betondispuut echter niet in die bijlage is vermeld, maakt de aan de bestreden beslissing ten grondslag liggende Regeling een ongerechtvaardigd onderscheid in zoverre dat, gelet op verweerders beleid ter zake, wel degenen die deel hebben uitgemaakt van het bestuur van de in de bijlage bij de Regeling vermelde studieverenigingen, in aanmerking komen voor financiële ondersteuning in de vorm van een gift, maar niet zij die bestuurslid van het Betondispuut zijn geweest.

Voorts verdraagt de bestreden beslissing zich niet met het gelijkheidsbeginsel. Immers aan een - in het beroepschrift met name genoemde - studiegenoot van appellant is door verweerder wel financiële ondersteuning als auditor in de vorm van een gift voor de duur van drie maanden verleend wegens vervulling van het bestuurslidmaatschap van een eveneens niet in de bijlage bij de Regeling vermelde, op de studenten van de afstudeerrichting waterbouwkunde gerichte studievereniging.

Ten slotte is de bestreden beslissing genomen in strijd met het motiveringsbeginsel, omdat in die beslissing niet is aangegeven om welke reden aan appellant geen financiële ondersteuning in de vorm van een gift kan worden verleend.

5. DE BEOORDELING VAN HET GESCHIL

Het College stelt voorop dat, gelet op het bepaalde bij artikel 31a, tweede lid, onder f, van het Besluit, het aan verweerder geheel vrij staat om in de Regeling aan te geven op grond van welke activiteiten, ontplooid in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van zijn universiteit, tot verlening van financiële ondersteuning als auditor wordt overgegaan.

Het College ziet voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder, in aanmerking genomen de belangen die hem ten tijde van de totstandkoming van de bijlage bij de Regeling bekend waren of behoorden te zijn waaronder mede begrepen de belangen van degenen die het bestuurslidmaatschap van de niet in de bijlage bij de Regeling vermelde studieverenigingen vervullen, bij afweging daarvan niet in redelijkheid tot het vaststellen van die bijlage heeft kunnen komen. Het betoog van appellant, dat is gericht tegen die bijlage, in zoverre daarin niet de studievereniging het Betondispuut is vermeld, slaagt daarom niet.

Het College overweegt voorts dat de wetgever blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 38, eerste lid, van de W.W.O. - met welke bepaling artikel 7.51, eerste lid, van de WHW overeenkomt aan het college van bestuur van een universiteit vrijheid van keuze heeft gelaten met betrekking tot de vorm, waarin financiële ondersteuning aan auditoren wordt verleend. Ingevolge het bepaalde bij artikel 8, tweede lid, van de Regeling staan aan verweerder hiertoe gif ten en renteloze leningen ter beschikking.

Blijkens de gedingstukken en het verhandelde ter zitting voert verweerder ter zake van de toepassing van even vermelde bepaling van de Regeling een beleid dat, voor wat het bestuurslidmaatschap van een studierichting betreft, inhoudt dat naar gelang de vereniging al dan niet in de bijlage bij de Regeling is vermeld, aan de betrokkene als auditor financiële ondersteuning wordt verleend in de vorm van een gift, onderscheidenlijk een renteloze lening. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot dit beleid heeft kunnen komen.

Nu vast staat dat de studievereniging het Betondispuut, van het bestuur waarvan appellant deel heeft uitgemaakt, niet is vermeld in de bijlage bij de Regeling, was verweerder ge houden de door appellant gevraagde financiële ondersteuning te verlenen in de vorm van een renteloze lening, zoals verweerder bij de in dit geding bestreden beslissing heeft gedaan.

Van feiten of omstandigheden, op grond waarvan moet worden geoordeeld dat verweerder in het geval van appellant niet in redelijkheid aan voormeld beleid heeft kunnen vasthouden, is het College niet gebleken.

Met betrekking tot het door appellant gedane beroep op schending van het gelijkheidsbeginsel overweegt het College als volgt. Naar verweerder in het verweerschrift te kennen heeft gegeven en ter zitting van het College nader heeft toegelicht, is zijn beslissing tot verlening van financiële ondersteuning in de vorm van een gift aan een studiegenoot van appellant, die in gelijke omstandigheden als appellant verkeert, een onjuiste beslissing, doch betreft deze een vergissing, een op zichzelf staande fout.

Naar het oordeel van het College kan onder die omstandigheden een beroep op het gelijkheidsbeginsel er niet toe leiden, dat verweerder gehouden is een eenmaal ten aanzien van een bepaalde auditor genomen onjuiste beslissing te herhalen ten aanzien van een andere, met hem gelijk te stellen auditor.

De grief van appellant dat de bestreden beslissing is genomen in strijd met het motiveringsbeginsel, treft evenmin doel. Hiertoe overweegt het College dat verweerder in het verweerschrift en ter zitting genoegzaam op de argumenten van appellant is ingegaan en aldus een feitelijk juiste en vol doende draagkrachtige motivering aan de bestreden beslissing ten grondslag heeft gelegd. Onder die omstandigheden acht het College onvoldoende termen aanwezig om de bestreden beslissing te vernietigen wegens strijd met voormeld beginsel.

Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt om te worden vernietigd op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.61, vierde lid, van de WHW - welke bepaling ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW op het College van overeenkomstige toepassing is - dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

6. DE BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/007
Rechter[s] : mr. Martens. drs. Janssen, mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 17 december 1993
Partijen : Appellante en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Auditor
Financiële ondersteuning
Gelijkheidsbeginsel
Hardheidsclausule

Artikelen : WHW artikel 1.1 lid 1 onderdeel j
WHW artikel 7.51 lid 1
WHW artikel 7.51 lid 5
WHW artikel 7.61 lid 4
UWWO artikel 31a lid 3
Regeling ondersteuning auditorenfonds artikel 2 lid 1

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Naar het oordeel van het College volgt uit deze bepaling van de Regeling dat in het geval, waarin eerst voor het tweede of een daaropvolgend jaar van inschrijving als auditor om verlening van financiële ondersteuning wordt verzocht, betrokkene niet voor die ondersteuning in aanmerking komt.
In dit geding doet zich bedoeld geval voor. Naar uit de stukken blijkt, heeft appellante desgeraden ervan afgezien verweerder te verzoeken om haar voor het studiejaar 1992-1993, voor haar het eerste jaar van inschrijving als auditor, financiële ondersteuning te verlenen, kennelijk omdat zij - hetgeen ook is gebleken - niet instaat zou zijn het afsluitend examen van de opleiding algemene letteren voor het verstrijken van dat studiejaar te behalen. Bijgevolg was verweerder reeds om die reden gehouden het verzoek van appellante van 27 augustus 1993 af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.
Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden, met name ook niet haar eerst ter zitting gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel. Het College overweegt hiertoe dat, zelfs al zou moeten worden aangenomen dat het door appellante genoemde geval waarin - naar zij stelt - verweerder tot verlening van financiële ondersteuning is overgegaan, vergelijkbaar is met haar geval, dit niet kan leiden tot het oordeel dat verweerder gehouden is alsnog ten gunste van appellante, doch in strijd met het bepaalde bij artikel 2, eerste lid, van de Regeling, een beslissing te nemen.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder, gemachtigde:
mr. drs. A.H.L. Korten, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 16 september 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appellante om haar als auditor financiële ondersteuning te verlenen afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 15 oktober 1993, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 9 november 1993 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 19 november 1993, waar partijen hun standpunt nader hebben toegelicht, appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde.

2. DE VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staat voor het College het volgende vast.

Appellante is gedurende de studiejaren 1986-1987 tot en met 1988-1989 ingeschreven geweest aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs als student voor een opleiding op het gebied van het beeldend kunstonderwijs, en gedurende laatstvermeld studiejaar tevens aan verweerders universiteit als student voor de opleiding kunstgeschiedenis.

Na aan verweerders universiteit gedurende het studiejaar 1989-1990 ingeschreven te zijn geweest als student voor de opleiding Romaanse talen en culturen, is appellante vervolgens sedert het studiejaar 1990-1991 aan die universiteit ingeschreven als student voor de opleiding algemene letteren (afstudeerrichting kunst en kunstbeleid), en wel als student tot en met het studiejaar 1991-1992 en als auditor sedert het studiejaar 1992-1993.

Bij brief van 27 augustus 1993 heeft appellante verweerder verzocht om haar als auditor met toepassing van de hardheidsclausule, als bedoeld in artikel 31a, derde lid, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O., vanaf de aanvang van het studie jaar 1993-1994 gedurende een periode van zes maanden financiële ondersteuning te verlenen. Aan dit verzoek heeft zij ten grondslag gelegd dat zij haar studie binnen die periode kan voltooien, als zij niet genoodzaakt zou zijn om, naast haar studie, betaald werk te verrichten ter bekostiging van haar studie en levensonderhoud. De moeilijke financiële situatie waarin zij in de laatste fase van haar studie terecht is gekomen, zou zich niet hebben voorgedaan indien zij haar in 1986 in het hoger beroepsonderwijs begonnen opleiding had voltooid. Dan zou zij het afsluitend examen van haar huidige studie, waarvoor een verkort studieprogramma van twee jaren geldt, hebben kunnen behalen binnen de toegestane inschrijvingsduur van drie jaren, en derhalve met studiefinanciering gedurende evenzovele jaren.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder voormeld verzoek van appellante afgewezen.

3. DE BESTREDEN BESLISSING EN HET VERWEER

Verweerder heeft de bestreden beslissing doen steunen op - samengevat - de overweging dat in het geval van appellante niet is voldaan aan het vereiste voor verlening van financiële ondersteuning aan een auditor, dat de betrokkene redelijkerwijze in staat is het afsluitend examen van de opleiding af te leggen binnen een jaar, nadat voor hem de inschrijvingsduur is geëindigd.

In het verweerschrift is - samengevat - nog aangevoerd dat ten aanzien van appellante niet de aanwezigheid van een bij zonder geval, als bedoeld in artikel 31a, derde lid, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O., kan worden aangenomen, zodat het aan verweerder ook hierom niet vrij stond om appellante financiële ondersteuning te verlenen.

4. HET STANDPUNT VAN APPELLANTE

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellante aangevoerd dat ten aanzien van haar studie aan verweerders universiteit wordt voldaan aan het door verweerder aan verlening van financiële ondersteuning aan een auditor gestelde ver eiste, dat de studie redelijkerwijze binnen zeven jaren kan worden voltooid. Overigens dient hierbij, anders dan verweerder heeft gedaan, de periode waarin zij als student voor een opleiding in het hoger beroepsonderwijs ingeschreven is geweest, buiten beschouwing te worden gelaten.

Voorts heeft appellante gesteld dat verweerder aan een door haar met name genoemde studiegenoot van haar, die in gelijke omstandigheden verkeert als zij, wel financiële ondersteuning als auditor heeft verleend.

5. DE BEOORDELING VAN HET GESCHIL

Bij artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), voor zover hier van belang, is als volgt bepaald:

“Het instellingsbestuur van een universiteit (...) kan voorzieningen treffen ter financiële ondersteuning van een auditor gedurende het eerste jaar van inschrijving als zodanig voor een opleiding waarvoor hij aan dezelfde instelling was ingeschreven als student en die door bijzondere omstandigheden niet binnen de toegestane inschrijvingsduur met goed gevolg het afsluitend examen van deze opleiding heeft afgelegd. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de inschrijving voor dezelfde opleiding voor studiejaren volgend op het in de eerste volzin bedoelde eerste jaar van inschrijving als auditor.”

Bij artikel 7.51, vijfde lid, van de WHW is als volgt bepaald:

"Het instellingsbestuur stelt een regeling vast met betrekking tot de toepassing van het eerste (...) lid."

Ingevolge het bepaalde bij artikel 1.1, eerste lid, onder j, van de WHW, in verbinding met het bepaalde bij hoofdstuk 9 van de WHW, wordt onder instellingsbestuur, wat een universiteit betreft, verstaan: college van bestuur.

Bij artikel 2, eerste lid, van de door verweerder krachtens artikel 7.51, vijfde lid, van de WHW vastgestelde Regeling inzake ondersteuning van auditoren (hierna: de Regeling) voor zover thans van belang, is als volgt bepaald:

"Zij die (...) redelijkerwijs instaat worden geacht om binnen 1 jaar na het verlopen van de reguliere inschrijvingsduur met goed gevolg het doctoraal/afsluitend examen af te leggen(...), komen in aanmerking voor financiële ondersteuning gedurende maximaal twaalf maanden door de universiteit."

Naar het oordeel van het College volgt uit deze bepaling van de Regeling dat in het geval, waarin eerst voor het tweede of een daaropvolgend jaar van inschrijving als auditor om verlening van financiële ondersteuning wordt verzocht, betrokkene niet voor die ondersteuning in aanmerking komt.

In dit geding doet zich bedoeld geval voor. Naar uit de stukken blijkt, heeft appellante desgeraden ervan afgezien verweerder te verzoeken om haar voor het studiejaar 1992-1993, voor haar het eerste jaar van inschrijving als auditor, financiële ondersteuning te verlenen, kennelijk omdat zij - hetgeen ook is gebleken - niet instaat, zou zijn het afsluitend examen van de opleiding algemene letteren voor het verstrijken van dat studiejaar te behalen. Bijgevolg was verweerder reeds om die reden gehouden het verzoek van appellante van 27 augustus 1993 af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.

Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden, met name ook niet haar eerst ter zitting gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel. Het College overweegt hiertoe dat, zelfs al zou moeten worden aangenomen dat het door appellante genoemde geval waarin - naar zij stelt - verweerder tot verlening van financiële ondersteuning is overgegaan, vergelijkbaar is met haar geval, dit niet kan leiden tot het oordeel dat verweerder gehouden is alsnog ten gunste van appellante, doch in strijd met het bepaalde bij artikel 2, eerste lid, van de Regeling, een beslissing te nemen.

Aangezien ook overigens niet is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt om te worden vernietigd op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.61, vierde lid, van de WHW - welke bepaling ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW op het College van overeenkomstige toepassing is -, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

6. DE BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/010
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 30 december 1993
Partijen : Appellant en Hotelschool De Haag
Trefwoorden : Bevoegdheid College
Commissie van beroep voor de examens
Artikelen : WHW artikel 7.64
WHW artikel 16.1
WHW artikel 16.30
WHW artikel 16.51 lid 1
WHBO artikel 48
UWWO artikel 61 lid 1
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : In de WHW noch enig ander wettelijk voorschrift is echter de mogelijkheid geopend om van een uitspraak van een commissie van beroep van een instelling voor hoger beroepsonderwijs in hoger beroep te komen bij het College zoals een zodanig beroep ingevolge de WHBO of enig ander wettelijk voorschrift evenmin openstond bij het voormalige College van Beroep voor het hoger beroepsonderwijs. Derhalve moet worden geoordeeld dat het

College kennelijk niet bevoegd is te oordelen over het hoger beroep, dat appelland tegen de uitspraak van de hiervoor in rubriek 1 vermelde commissie van beroep heeft doen instellen, zodat appelland in dat beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

UITSpraak op het beroep van:

[naam], te [woonplaats], appelland, gemachtigde: mr. drs. A. Stein, advocaat te Den Haag.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beslissing van 23 juni 1993 heeft het college van bestuur van de Hotelschool Den Haag enkele door appelland afgelegde tentamens ongeldig verklaard.

Bij uitspraak van 10 september 1993 heeft de commissie van beroep van evengenoemde instelling voor hoger beroepsonderwijs het beroep, dat appelland bij die commissie heeft ingesteld tegen voormelde beslissing, ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appelland hoger beroep doen instellen bij een beroepschrift, dat op 18 oktober 1993 is ingekomen bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (hierna: het College), als bedoeld in artikel 7.64 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Stb. 1992, 593) hierna: WHW.

2. ONTVANKELIJSHEID VAN HET HOGER BEROEP

De hiervoor in rubriek 1 genoemde commissie is een commissie van beroep ten behoeve van studenten en extranei, als bedoeld in artikel 48 van de Wet op het hoger beroepsonderwijs (WHBO), terwijl het beroepschrift van appelland, waarbij voormeld hoger beroep is ingesteld, is gericht aan het in artikel 177 van de WHBO bedoelde College van Beroep voor het hoger beroepsonderwijs. Ingevolge het bepaalde bij artikel 16.1 van de WHW is de WHBO met ingang van 31 juli 1993 ingetrokken, en is ingevolge het Besluit van 5 april 1993 (Stb. 224) met ingang van die datum, wat het hoger beroepsonderwijs betreft, de WHW in werking getreden. Ingevolge het bepaalde bij artikel 16.51, eerste lid, van de WHW blijven op geschillen, welke tijdig krachtens de in artikel 16.1 van de WHW genoemde wetten en besluiten aanhangig zijn of worden gemaakt, de op de dag voor het tijdstip van inwerkingtreding van de WHW geldende voorschriften van toepassing.

Nu het onderhavige hoger beroep is ingesteld, nadat de WHBO is ingetrokken, moet dit beroep bijgevolg worden geacht bij het College te zijn ingesteld.

In de WHW noch enig ander wettelijk voorschrift is echter de mogelijkheid geopend om van een uitspraak van een commissie van beroep van een instelling voor hoger beroepsonderwijs in hoger beroep te komen bij het College zoals een zodanig beroep ingevolge de WHBO of enig ander wettelijk voorschrift evenmin openstond bij het voormalige College van Beroep voor het hoger beroepsonderwijs. Derhalve moet worden geoordeeld dat het College kennelijk niet bevoegd is te oordelen over het hoger beroep, dat appelland tegen de uitspraak van de hiervoor in rubriek 1 vermelde commissie van beroep heeft doen instellen, zodat appelland in dat beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

Met toepassing van het bepaalde bij artikel 61, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. welk artikel ingevolge artikel 16.30 van de WHW vooralsnog op het College van toepassing is wordt beslist als volgt.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verklaart appelland niet-ontvankelijk in diens beroep.

•

Zaaknummer : 1993/015
Rechter[s] : mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak : 17 maart 1994
Partijen : Appelland en Landbouwuniversiteit Wageningen
Trefwoorden : Doorstroomprogramma
Inschrijving
Opheffing opleiding
Verkorte onderwijsprogramma

Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 7.32 WHW artikel 7.34 WHW artikel 7.64 lid 4 Awb artikel 8:75
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College stelt voorop dat ingevolge artikel 7.32 van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 7.34 van de WHW, slechts tot inschrijving kan worden overgegaan, voor zover het opleidingen betreft, welke daadwerkelijk aan de universiteit, waaraan om inschrijving wordt verzocht, bestaan. Zelfs indien verweerder appelland voor het studiejaar 1992-1993 ten onrechte voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu heeft ingeschreven, strekt het vertrouwensbeginsel niet zover, dat appelland reeds daarom ook voor de volgende studiejaren aanspraak heeft op inschrijving voor die opleiding, hoewel deze reeds in 1991 door de universiteitsraad was opgeheven. (...) Naar het oordeel van het College moet het betoog van appelland dat verweerder appelland ten onrechte niet in de gelegenheid heeft gesteld deel te nemen aan het verkorte onderwijsprogramma van de opleiding economie van landbouw en milieu evenzeer worden gepasseerd, reeds omdat met dit betoog wordt getreden buiten het kader van het in geding zijnde verzoek van appelland en de daarop door verweerder genomen beslissing.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appelland, gemachtigde: mr. P. Bos, werkzaam bij D.A.S. Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij N.V.,

en

het college van bestuur van de Landbouwuniversiteit Wageningen, verweerder, gemachtigde: mr. H.O. Gorter, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 30 september 1993 verzonden beslissing heeft verweerder appelland medegedeeld dat diens verzoek tot inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu niet kan worden ingewilligd.

Tegen deze beslissing heeft appelland bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 22 oktober 1993, beroep ingesteld.

Bij schrijven van 26 oktober 1993 heeft appelland voorts de Voorzitter van het College verzocht ter zake van de bestreden beslissing een voorlopige voorziening te treffen.

Bij uitspraak van 23 november 1993 heeft de Voorzitter dit verzoek afgewezen.

Bij brief van 8 februari 1994 heeft appelland het College doen mededelen dat hij het beroep in de hoofdzaak wenst te handhaven.

Verweerder heeft, na eerder desverzocht enige stukken in het geding te hebben gebracht, op 22 februari 1994 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 28 februari 1994, waar partijen hun standpunt bij monde van hun gemachtigden nader hebben toegelicht.

2. DE VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staan de volgende feiten en omstandigheden ten processe vast.

Bij besluit van 21 mei 1991 heeft de universiteitsraad van verweerdere universiteit de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu (voorheen genoemd: de in deeltijdse vorm verzorgde studierichting agrarische economie) opgeheven met ingang van 1 juni 1991, onder bepaling dat de ten tijde van het besluit voor die opleiding reeds ingeschreven studenten in de gelegenheid worden gesteld de opleiding te voltooien aan verweerdere universiteit.

Appelland is - voor het eerst - voor het studiejaar 1992-1993 aan verweerdere universiteit ingeschreven geweest en wel, overeenkomstig zijn verzoek van 7 september 1992, als student

voor voormelde deeltijdse opleiding. Op of omstreeks 9 september 1992 heeft verweerder appelland een bewijs van die inschrijving verstrekt.

Bij brief van 19 juli 1993 heeft verweerder appelland mede gedeeld dat, zoals hem eerder door het bureau studentenadministratie telefonisch te kennen was gegeven, diens inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 als student voor de deeltijdse vorm van de opleiding economie van landbouw en milieu abusievelijk heeft plaatsgevonden, doch dat hij daarin berust. Daarbij heeft verweerder erop gewezen dat ingeval van een verzoek van appelland tot inschrijving aan zijn universiteit voor het studiejaar 1993-1994 zal worden beoordeeld, of het verzoek aan alle voor inschrijving gestelde vereisten voldoet.

Bij brief van 30 augustus 1993 heeft appelland verweerder verzocht om inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 als student voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu.

De in dit geding bestreden beslissing is naar aanleiding van dat verzoek genomen.

3. DE BESTREDEN BESLISSING EN HET VERWEER

Verweerder heeft de bestreden beslissing doen steunen op de volgende overwegingen:

“De enige openstaande inschrijvingsmogelijkheden voor de genoemde opleiding zijn de voltijdse en, onder zekere voorwaarden, de deeltijd doorstroominschrijving. Voor deze laatste vorm komt u niet in aanmerking, omdat u niet beschikt over een getuigschrift van een afgeronde HBO opleiding. Derhalve resteert alleen de voltijdse inschrijving (...)”

Voorts is als verweer - samengevat - het volgende aangevoerd.

Appelland is voor het studiejaar 1992-1993 ten onrechte voor de opgeheven deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu ingeschreven. Hoewel deze fout al vrij snel was ontdekt, heeft verweerder uiteindelijk besloten in die inschrijving te berusten, omdat appelland niet tijdig op de hoogte is gesteld van het feit dat verweerder het Centraal register inschrijving hoger onderwijs had verzocht de inschrijving van appelland voor voormelde deeltijdse opleiding te wijzigen in een inschrijving voor de voltijdse opleiding.

Appelland kan aan een ten aanzien van het studiejaar 1992-1993 gedane verkeerde inschrijving niet het recht ontfangen op inschrijving, ook voor de daaropvolgende studiejaar. Voorts is appelland al geruime tijd op de hoogte van het feit dat hij niet voor die deeltijdse opleiding kan worden ingeschreven.

4. HET STANDPUNT VAN APPELLANT

Ter ondersteuning van het beroep heeft appelland - samengevat - het volgende doen aanvoeren.

Alvorens bij verweerdere universiteit een verzoek tot inschrijving als student voor het studiejaar 1992-1993 voor de opleiding economie van landbouw en milieu in te dienen, heeft hij van een studietoördinator van die opleiding, alsmede van het hoofd van het bureau studentenadministratie de verzekering gevraagd en verkregen dat voor hem inschrijving voor de deeltijdse vorm van die opleiding openstond. Die verzekering was voor hem van belang, omdat voor hem naast zijn werkkring geen plaats is voor het volgen van een voltijdse opleiding. Zou hij die verzekering niet hebben verkregen, dan had hij ervan afgezien zich te laten inschrijven voor die opleiding aan verweerdere universiteit. Bij zijn inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 voor de deeltijdse vorm van die opleiding heeft hij er dan ook in redelijkheid van uit mogen gaan, dat hij ook gedurende zijn resterende inschrijvingsduur zou worden ingeschreven voor de deeltijdse vorm van die opleiding. Nu dit bij de bestreden beslissing is geweigerd voor het studiejaar 1993-1994, wordt hij gedupeerd. Hij heeft in zijn studie economie van landbouw en milieu veel geïnvesteerd, in zowel materieel als immaterieel opzicht. De bestreden beslissing leidt tot belemmering in de voortgang van zijn studie.

De opleiding economie van landbouw en milieu aan verweerdere universiteit omvat mede een zogenoemd doorstroomprogramma. Dit is een verkort onderwijsprogramma, waarvoor inschrijving als deeltijdstudent openstaat voor degenen die beschikken over het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd afsluitend examen van een verwante opleiding in het hoger beroepsonderwijs. Ten onrechte heeft verweerder nagelaten appelland de mogelijkheid te bieden om zich voor het studiejaar 1993-1994 als deeltijdstudent voor dat doorstroomprogramma te laten inschrijven. Appelland heeft weliswaar geen opleiding in het hoger beroepsonderwijs gevolgd, maar daar staat tegenover dat hij nog slechts een gering aantal tentamens behoeft af te leggen. Bovendien heeft verweerder aan twee andere studenten, die evenmin als appelland beschikken over het vereiste h.b.o. getuigschrift, toegelaten tot vorenbedoeld doorstroomprogramma.

5. DE BEOORDELING VAN HET GESCHIL

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde bij artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Tussen partijen is niet in geschil dat de universiteitsraad van verweerders universiteit de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu heeft opgeheven, alsmede dat appellant, voor zover nog inschrijving voor die opleiding mogelijk is, niet aan de vereisten voor die inschrijving voldoet.

Het College stelt voorop dat ingevolge artikel 7.32 van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 7.34 van de WHW, slechts tot inschrijving kan worden overgegaan, voor zover het opleidingen betreft, welke daadwerkelijk aan de universiteit, waaraan om inschrijving wordt verzocht, bestaan. Zelfs indien verweerder appellant voor het studiejaar 1992-1993 ten onrechte voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu heeft ingeschreven, strekt het vertrouwensbeginsel niet zover, dat appellant reeds daarom ook voor de volgende studiejaren aanspraak heeft op inschrijving voor die opleiding, hoewel deze reeds in 1991 door de universiteitsraad was opgeheven.

In dit verband is nog van belang dat aan appellant reeds in november 1992 is te kennen gegeven dat voor hem inschrijving voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu niet mogelijk was. Voorzover door de eerdere inschrijving al rechtens te eerbiedigen verwachtingen zijn gewekt, reiken deze onder deze omstandigheden niet verder, dan het studiejaar 1992-1993. Voorts is van belang dat appellant weliswaar heeft gesteld dat hij in zijn studie, zowel materieel, als immaterieel, veel heeft geïnvesteerd, maar dat niet is gebleken dat appellant door toedoen van verweerder schade heeft geleden. Hooguit is sprake van niet gerealiseerde kortstondig gekoesterde toekomstverwachtingen.

Naar het oordeel van het College moet het betoog van appellant dat verweerder appellant ten onrechte niet in de gelegenheid heeft gesteld deel te nemen aan het verkorte onderwijsprogramma van de opleiding economie van landbouw en milieu evenzeer worden gepasseerd, reeds omdat met dit betoog wordt getreden buiten het kader van het in geding zijnde verzoek van appellant en de daarop door verweerder genomen beslissing.

Hetgeen appellant tegen de bestreden beslissing heeft doen aanvoeren, leidt derhalve niet tot het door hem gewenste resultaat.

Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt voor vernietiging op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

Het College acht geen termen aanwezig om een partij met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten, die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken.

6. DE BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/015.1 (VoVo)
Rechter[s]	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 23 november 1993; verzonden 4 januari 1994
Partijen	: Appellant en Landbouwuniversiteit Wageningen
Trefwoorden	: [weigering] Inschrijving Opheffing opleiding Vertrouwensbeginsel Voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.32 WHW artikel 7.34
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: In dit geval is geen aanleiding voor het bestaan van zo'n aanspraak, nu vast staat dat appellant - ter zitting is dit door hem nogmaals erkend - reeds in november 1992 is geïnformeerd over

het feit dat voor hem een inschrijving voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu in het geheel niet mogelijk was. Ook overigens is niet gebleken dat appelland aan verweerders handelen het vertrouwen kon ontleen dat hij steeds voor die deeltijdse opleiding zou kunnen worden ingeschreven. Voor zover al rechtens te eerbiedigen verwachtingen zijn gewekt, reiken deze niet verder dan het studiejaar 1992-1993. Voorts is van belang dat appelland weliswaar heeft gesteld dat hij in zijn studie zowel materieel als immaterieel veel heeft geïnvesteerd, maar dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze investering is veroorzaakt door enig handelen of nalaten van de zijde van verweerder. Gelet op de stukken, is ook niet waarschijnlijk dat appelland door toedoen van verweerder schade heeft geleden. Hooguit is sprake van een niet gerealiseerde toekomstverwachting, waarbij van belang is dat appelland al Vrij snel duidelijk is gemaakt wat de inschrijvingsmogelijkheden waren. In dit licht bezien, is het niet aanvaardbaar dat verweerder gehouden zou zijn om in strijd met de bedoeling van de universiteitsraad om de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu op te heffen, appelland niettemin in te schrijven voor die opleiding. Aangezien appelland verweerder uitdrukkelijk slechts heeft verzocht om inschrijving voor die deeltijdse opleiding, wordt thans daargelaten of appelland voor een langere periode dan zes maanden kan worden ingeschreven als student voor voltijdse opleiding economie van landbouw en milieu.

UITSPRAAK op het verzoek om een voorlopige voorziening in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Landbouwuniversiteit Wageningen, verweerder, gemachtigde:
mr. H.O. Gorter, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 30 september 1993 verzonden brief is namens verweerder aan appelland medegedeeld, dat appelland voor het studiejaar 1993-1994 niet kan worden ingeschreven voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu.

Tegen deze beslissing heeft appelland bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 22 oktober 1993, beroep ingesteld.

Bij verzoekschrift van 26 oktober 1993 heeft appelland tevens de Voorzitter van het College kennelijk beoogd te verzoeken bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat verweerder appelland, in afwachting van de uitspraak van het College in de hoofdzaak, met betrekking tot het deelnemen aan het onderwijs en het afleggen van tentamens zal behandelen, als ware appelland voor het studiejaar 1993-1994 als Student ingeschreven.

Verweerder heeft op 10 en 15 november 1993 desverzocht enige stukken met betrekking tot het geding aan het College doen toekomen.

De Voorzitter van het College heeft het verzoek om een voorlopige voorziening behandeld ter zitting van 19 november 1993, waar partijen zijn verschenen en hun standpunt nader hebben uiteengezet, appelland in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Aan de zijde van verweerder is tevens verschenen de heer K.A.M. Lammers, hoofd van het bureau studentenadministratie van verweerders universiteit.

2. BEOORDELING VAN HET VERZOEK OM EEN VOORLOPIGE VOORZIENING

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting gaat de Voorzitter van het College ervan uit dat de universiteitsraad van verweerders universiteit op 21 mei 1991

heeft besloten om met ingang van 1 juni 1991 de deeltijdse opleiding agrarische economie (thans genoemd: economie van landbouw en milieu) op te heffen. Door dit besluit tot opheffing is het, behoudens een thans niet van belang zijnde uitzondering, niet meer mogelijk om voor die deeltijdse opleiding aan verweerders universiteit te worden ingeschreven.

Appellant heeft niettemin op 7 september 1992 een verzoek bij verweerders universiteit ingediend om voor het studiejaar 1992-1993 als student voor die deeltijdse opleiding te worden ingeschreven. Vast staat dat appellant voor dat studiejaar ook als zodanig is ingeschreven en dat verweerder uiteindelijk heeft besloten om in die inschrijving te berusten. Bij brief van 19 juli 1993 heeft het hoofd van de afdeling studentenzaken namens verweerder appellant daarvan mededeling gedaan. Daarbij is appellant er voorts op gewezen dat bij een eventueel verzoek tot inschrijving van hem voor het studiejaar 1993-1994 door verweerder opnieuw zal worden beoordeeld of is voldaan aan alle vereisten om te kunnen worden ingeschreven.

Appellant heeft verweerder op 30 augustus 1993 verzocht om voor het studiejaar 1993-1994 te worden ingeschreven als student voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft het hoofd van de afdeling studentenzaken namens verweerder aan appellant het volgende medegedeeld:

“De enige openstaande inschrijvingsmogelijkheden voor de genoemde opleiding zijn de voltijdse en, onder zekere voorwaarden, de deeltijd doorstroominschrijving. Voor deze laatste vorm komt u niet in aanmerking, omdat u niet beschikt over een getuigschrift van een afgeronde HBO-opleiding. Derhalve resteert alleen de voltijdse inschrijving voor een periode van 6 maanden gelet op de u resterende inschrijvingsduur.”

In zijn beroepschrift stelt appellant dat hij bij zijn inschrijving voor het studiejaar 1992—1993 aan verweerders universiteit in alle redelijkheid ervan is uitgegaan, dat hij ook gedurende zijn resterende inschrijvingsduur als student voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu ingeschreven zou kunnen blijven staan. Door dit voor het studiejaar 1993-1994 niet meer te doen, wordt rechtsonzekerheid geschapen, terwijl verweerders universiteit zich zou schuldig maken aan contractbreuk. Appellant voelt zich gedupeerd, aangezien hij in zijn studie economie van landbouw en milieu zowel in materieel als in immaterieel opzicht veel heeft geïnvesteerd. Ter zitting heeft appellant er voorts op gewezen dat zijn inschrijvingsduur bij de Katholieke Universiteit Brabant niet met 12 maanden doch met 24 maanden is verlengd.

Verweerder heeft erop gewezen dat appellant voor het studiejaar 1992-1993 ten onrechte voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu is ingeschreven, aangezien die opleiding door de universiteitsraad was opgeheven. Hoewel deze fout al vrij snel was ontdekt, heeft verweerder uiteindelijk besloten in die fout te berusten, omdat appellant niet tijdig op de hoogte is gesteld van het feit dat verweerder het Centraal register inschrijving hoger onderwijs had verzocht appellants inschrijving voor de deeltijdse opleiding te wijzigen in een inschrijving voor de voltijdse opleiding.

Verweerder is van oordeel dat appellant aan een ten aanzien van het vorige studiejaar gedane verkeerde inschrijving niet het recht kan ontlelen op inschrijving ook voor de daaropvolgende studiejaren voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu. Die opleiding is immers opgeheven. Voorts is appellant al geruime tijd op de hoogte van het feit, dat hij niet voor die deeltijdse opleiding kan worden ingeschreven.

De Voorzitter van het College acht de zienswijze van verweerder juist. Niet in geschil is dat de universiteitsraad de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu heeft opgeheven, alsmede dat appellant, voor zover nog inschrijving voor die opleiding mogelijk is, niet aan de voorwaarden voor die inschrijving voldoet.

Op grond van artikel 7.32 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, in verbinding met artikel 7.34 van die wet, kan slechts tot inschrijving worden overgegaan, voor zover het opleidingen betreft welke daadwerkelijk aan de universiteit, waaraan om inschrijving wordt verzocht, bestaan. Daargelaten de vraag of verweerder appellant voor het studiejaar 1992-1993 terecht voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu heeft ingeschreven, strekt het vertrouwensbeginsel niet zover dat appellant reeds daarom ook voor de volgende studiejaren aanspraak zou mogen maken op inschrijving voor die opleiding, welke reeds in 1991 door de universiteitsraad is opgeheven.

In dit geval is geen aanleiding voor het bestaan van zo'n aanspraak, nu vast staat dat appellant - ter zitting is dit door hem nogmaals erkend - reeds in november 1992 is geïnformeerd over het feit dat voor hem een inschrijving voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu in het geheel niet mogelijk was. Ook overigens is niet gebleken dat appellant aan verweerders handelen het vertrouwen kon ontlelen dat hij steeds voor die deeltijdse opleiding zou kunnen worden ingeschreven. Voor zover al rechtens te eerbiedigen verwachtingen zijn gewekt, reiken deze niet verder dan het studiejaar 1992-1993. Voorts is van belang dat appellant weliswaar heeft gesteld dat hij in zijn studie zowel materieel als immaterieel veel heeft geïnvesteerd, maar dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze investering is veroorzaakt door enig handelen of

nalaten van de zijde van verweerder. Gelet op de stukken, is ook niet waarschijnlijk dat appelland door toedoen van verweerder schade heeft geleden. Hooguit is sprake van een niet gerealiseerde toekomstverwachting, waarbij van belang is dat appelland al vrij snel duidelijk is gemaakt wat de inschrijvingsmogelijkheden waren. In dit licht bezien, is het niet aanvaardbaar dat verweerder gehouden zou zijn om in strijd met de bedoeling van de universiteitsraad om de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu op te heffen, appelland niettemin in te schrijven voor die opleiding.

Aangezien appelland verweerder uitdrukkelijk slechts heeft verzocht om inschrijving voor die deeltijdse opleiding, wordt thans daargelaten of appelland voor een langere periode dan zes maanden kan worden ingeschreven als student voor voltijdse opleiding economie van landbouw en milieu.

Nu moet worden aangenomen dat het College niet zal oordelen dat verweerder gehouden is appelland voor het studiejaar 1993-1994 in te schrijven voor de deeltijdse opleiding economie van landbouw en milieu, komt het verzoek om een voorlopige voorziening niet voor inwilliging in aanmerking. Dienovereenkomstig wordt beslist.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

•

Zaaknummer	: 1993/017
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak	: 17 maart 1994
Partijen	: Appelland en Rijks Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Afstuderen [Restitutie] Collegegeld [beëindiging] Inschrijving Gelijkheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1 WHW artikel 7.49 lid 1 WHW artikel 7.61 lid 4 Awb artikel 8:75
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College stelt voorop dat niet in geschil is dat appelland geen verzoek bij verweerder heeft ingediend om zijn inschrijving als student voor het studiejaar 1992-1993 te beëindigen wegens het behalen van het afsluitend examen van voormelde opleiding. Nu verweerder derhalve die inschrijving ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste lid, van de WHW niet heeft kunnen beëindigen en deze ook niet heeft beëindigd, was verweerder naar het oordeel van het College reeds om die reden ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW gehouden het verzoek van appelland af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan. Hetgeen appelland in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden, met name ook niet zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel. Hiertoe overweegt het College dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat het door appelland aangeduide geval, waarin verweerder - naar appelland stelt - zonder verzoek is overgegaan tot gedeeltelijke terugbetaling van collegegeld wegens het behalen van het afsluitend examen, vergelijkbaar is met het onderhavige geval, dit niet kan leiden tot het oordeel dat verweerder appelland, in strijd met het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW, tegemoet had moeten komen.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Rijks Universiteit Leiden, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 24 september 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appelland om gedeeltelijke terugbetaling van het collegegeld, dat is betaald ter zake van diens inschrijving voor het studiejaar 1992-1993, afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appelland bij een beroepschrift, per telefax ingekomen bij het College op 22 oktober 1993, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 16 november 1993 een verweerschrift in gediend en vervolgens op 22 en 26 november 1993 op verzoek van het College nog enkele stukken in het geding gebracht.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 28 februari 1994, waar appelland zijn standpunt nader heeft toegelicht. Verweerder is niet verschenen.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde bij artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang - wordt op het verzoek van degene, die is ingeschreven als student aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het college van bestuur beëindigd met ingang van de maand, volgend op die, waarin het afsluitend examen van een opleiding met goed gevolg is afgelegd.

Bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW is voorts als volgt bepaald:
"Indien de inschrijving op grond van artikel 7.42 is beëindigd, wordt voor elke maand van het studiejaar dat betrokkene niet meer is ingeschreven, een tiende gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald. Voor de toepassing van de voorgaande volzin tellen de laatste twee maanden van het studiejaar niet mee."

Appelland heeft zich voor het studiejaar 1992-1993 aan verweerders universiteit laten inschrijven als student voor de (voorheen als studierichting aangeduide) fiscaal-juridische opleiding.

Bij brief van 20 juli 1993 heeft appelland verweerder ver zocht om hem van het collegegeld, dat is betaald ter zake van zijn even vermelde inschrijving, vijftiende gedeelte terug te betalen. Aan dit verzoek heeft appelland ten grondslag gelegd dat hij het afsluitend examen (voorheen doctoraal examen genoemd) van voormelde opleiding in januari 1993 met goed gevolg heeft afgelegd.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Het College stelt voorop dat niet in geschil is dat appelland geen verzoek bij verweerder heeft ingediend om zijn inschrijving als student voor het studiejaar 1992-1993 te beëindigen wegens het behalen van het afsluitend examen van voormelde opleiding.

Nu verweerder derhalve die inschrijving ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste lid, van de WHW niet heeft kunnen beëindigen en deze ook niet heeft beëindigd, was verweerder naar het oordeel van het College reeds om die reden ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW gehouden het verzoek van appelland af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.

Hetgeen appelland in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden, met name ook niet zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel. Hiertoe overweegt het College dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat het door appelland aangeduide geval, waarin verweerder - naar appelland stelt - zonder verzoek is overgegaan tot gedeeltelijke terugbetaling van collegegeld wegens het behalen van het afsluitend examen, vergelijkbaar is met het onderhavige geval, dit niet kan leiden tot het oordeel dat verweerder appelland, in strijd met het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW, tegemoet had moeten komen.

Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt voor vernietiging op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

Het College acht geen termen aanwezig om een partij met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten, die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken.

3. BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/019
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 13 december 1993
Partijen : Appellante en Katholieke Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Bijzondere familieomstandigheden
[restitutie] Collegegeld
[beëindiging] Inschrijving
[staken] Opleiding
Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1
WHW artikel 7.42 lid 4
WHW artikel 7.49 lid 1
WHW artikel 9.4 lid 3
WHW artikel 16.30
UWO artikel 61 lid 1 aanhef en onderdeel a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Uit de hiervoor vermelde brief van appellante van 28 september 1993 blijkt, dat aanvaarding door haar van een werkkring haar heeft doen besluiten haar studie aan verweerders universiteit te staken. Deze omstandigheid vormt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat verweerder ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW was gehouden het in geding zijnde verzoek van appellante af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.
Al hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Aan de door appellante eerst in beroep aangevoerde niet nader toegelichte familieomstandigheden als reden voor het staken van haar studie aan verweerders universiteit moet bij de beoordeling van de in dit geding bestreden beslissing voorbij worden gegaan. Immers gesteld noch gebleken is dat die omstandigheden verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing bekend waren of behoorden te zijn.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 12 oktober 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appellante om gedeeltelijke terugbetaling van het door haar ter zake van haar inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 betaalde collegegeld afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 26 oktober 1993, beroep ingesteld.

Het College heeft op laatst vermelde datum voorts van de zijde van verweerder desverzocht per telefax enkele stukken met betrekking tot het geding ontvangen.

2. MOTIVERING

Appellante heeft op 9 juli 1993 het getuigschrift verkregen van het met goed gevolg afgelegd afsluitend examen van een opleiding op het gebied van het hoger beroepsonderwijs.

Op haar verzoek, door verweerder ontvangen op 21 juli 1993, is appellante voor het studiejaar 1993-1994 aan verweerdere universiteit ingeschreven als student voor de opleiding Nederlands recht.

Bij brief van 28 september 1993, door verweerder ontvangen op 1 oktober 1993, heeft appellante verweerder meegedeeld haar studie met ingang van 20 september 1993 te hebben gestaakt, omdat haar op die datum een dienstbetrekking is aan geboden welke zij heeft aanvaard. Daarbij heeft zij verweerder het verzoek gedaan, als hiervoor in rubriek 1 vermeld.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dat verzoek afgewezen. Aan die beslissing heeft verweerder - samengevat - de overweging ten grondslag gelegd dat in het geval van appellante geen sprake is van omstandigheden, zoals ziekte of bijzondere familieomstandigheden, op grond waarvan ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) de inschrijving als student door hem kan worden beëindigd, en dat dientengevolge door hem niet tot terugbetaling van collegegeld kan worden overgegaan.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellante - samengevat - onder meer aangevoerd dat bij de bestreden beslissing haar verzoek ten onrechte is afgewezen, omdat zij de studie heeft gestaakt wegens familieomstandigheden, slechts gedurende twee weken aan de colleges heeft deelgenomen, en het bedrag van het door haar ter zake van haar inschrijving betaalde collegegeld ter leen heeft ontvangen en derhalve aan de uitlener dient terug te betalen.

De Voorzitter van het College overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste en vierde lid, van de WHW - voor zover hier van belang -, in verbinding met artikel 9.4, derde lid, van de WHW, wordt op het schriftelijk verzoek van degene die als student is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door of namens het college van bestuur beëindigd in geval van het behalen van het afsluitend examen van de opleiding, alsmede in geval van ziekte van de student dan wel bijzondere omstandigheden in diens familie.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW - voor zover thans van belang - wordt, indien de inschrijving op grond van artikel 7.42 van de WHW is beëindigd, voor elke maand van het studiejaar dat betrokkene niet meer is ingeschreven, eentiende gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald.

Uit de hiervoor vermelde brief van appellante van 28 september 1993 blijkt, dat aanvaarding door haar van een werkkring haar heeft doen besluiten haar studie aan verweerdere universiteit te staken. Deze omstandigheid vormt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat verweerder ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW was gehouden het in geding zijnde verzoek van appellante af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.

Al hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Aan de door appellante eerst in beroep aangevoerde niet nader toegelichte familieomstandigheden als reden voor het staken van haar studie aan verweerdere universiteit moet bij de beoordeling van de in dit geding bestreden beslissing voorbij worden gegaan. Immers gesteld noch gebleken is dat die omstandigheden verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing bekend waren of behoorden te zijn. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O., welk artikel ingevolge artikel 16.30 van de WHW vooralsnog op het College van toepassing is kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/019.1 (verzet)
Rechter[s] : mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak : 17 maart 1994
Partijen : Opposante
Trefwoorden : Bijzondere familieomstandigheden
[restitutie] Collegegeld
[beëindiging] Inschrijving
Verzet
Artikelen : Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Het verzet steunt in hoofdzaak op dezelfde gronden, als die, waarop opposante het beroep heeft gebaseerd. Voor zover opposante daarnaast aanvullend nog nieuwe gronden naar voren heeft gebracht, brengen deze geen wijzigingen in het oordeel van het College, als neergelegd in de hierboven weergegeven overwegingen.

UITSpraak in de zaak van:

[naam], te [woonplaats],

opposante tegen een uitspraak van de Voorzitter van het College van 13 december 1993.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 12 oktober 1993 verzonden beslissing heeft het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen een verzoek van opposante om gedeeltelijke terugbetaling van het door haar ter zake van haar inschrijving voor het studie jaar 1993-1994 betaalde collegegeld afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft opposante bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 26 oktober 1993, beroep ingesteld. De Voorzitter van het College heeft bij zijn in hoofde dezes genoemde uitspraak het beroep van opposante verworpen. Tegen die uitspraak heeft opposante bij een brief, ingekomen bij het College op 20 december 1993, verzet gedaan.

Het College heeft opposante in de gelegenheid gesteld op het verzet te worden gehoord op 28 februari 1994. Opposante heeft daarvan geen gebruik gemaakt.

2. DE BEOORDELING VAN HET VERZET

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Bij zijn voormelde uitspraak heeft de Voorzitter van het College onder meer het volgende overwogen:

"Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste en vierde lid, van de WHW - voor zover hier van belang -, in verbinding met artikel 9.4, derde lid, van de WHW, wordt op het schriftelijk verzoek van degene die als student is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door of na mens het college van bestuur beëindigd in geval van he behalen van het afsluitend examen van de opleiding, als mede in geval van ziekte van de student dan wel bijzondere omstandigheden in diens familie. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW - voor zover thans van belang - wordt, indien de inschrijving op grond van artikel 7.42 van de WHW is beëindigd, voor elke maand van het studiejaar dat betrokkene niet meer is ingeschreven, eentiende gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald.

Uit de hiervoor vermelde brief van appellante van 28 september 1993 blijkt, dat aanvaarding door haar van een werkkring haar heeft doen besluiten haar studie aan verweerders universiteit te staken. Deze omstandigheid vormt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de

WIIW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat verweerder ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW was gehouden het in geding zijnde verzoek van appellante af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan. Al hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Aan de door appellante eerst in beroep aangevoerde - niet nader toegelichte - familieomstandigheden als reden voor het staken van haar studie aan verweerdere universiteit moet bij de beoordeling van de in dit geding bestreden beslissing voorbij worden gegaan. Immers gesteld noch gebleken is dat die omstandigheden verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing bekend waren of behoorden te zijn."

Het College is het met die overwegingen eens en maakt deze tot de zijne.

Het verzet steunt in hoofdzaak op dezelfde gronden, als die, waarop opposante het beroep heeft gebaseerd. Voor zover opposante daarnaast aanvullend nog nieuwe gronden naar voren heeft gebracht, brengen deze geen wijzigingen in het oordeel van het College, als neergelegd in de hierboven weergegeven overwegingen.

Uit het vorenstaande volgt dat het verzet van opposante ongegrond moet worden verklaard. Dienovereenkomstig wordt beslist.

3. DE BESLISSING

Het College

verklaart het verzet ongegrond

•

Zaaknummer	: 1993/020
Rechter[s]	: mr. Van der Bend
Datum uitspraak	: 30 december 1993
Partijen	: Appellante en Katholieke Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Belangenafweging Bijzondere omstandigheden [beëindiging] Inschrijving Tijdstip verzoek
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 4 WHW artikel 7.42 lid 1 WHW artikel 7.42 lid 4 WHW artikel 9.4 lid 3 WHW artikel 16.30 UWWO artikel 61 lid 1 aanhef en onderdeel a
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Gelet op het feit dat ten tijde van het in geding zijnde verzoek van appellante het studiejaar 1993-1994 reeds enige weken was gevorderd, moet dat verzoek worden geacht ertoe te strekken dat verweerder de inschrijving van appellante als student voor dat studiejaar beëindigt, zulks vanwege de omstandigheid dat appellante naar zij stelt haar studie aan verweerdere universiteit heeft gestaakt en elders een andere studie is gaan volgen. Deze omstandigheid vormt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat verweerder ingevolge het bepaalde bij evenvermeld artikel inwilliging van het verzoek van appellante van 15 september 1993 moest wei geren, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan. Nu vorenvermelde wetsbepalingen verweerder geen ruimte laten voor een andere dan de in dit geding bestreden beslissing, was voor een belangenafweging, als door appellante bedoeld, geen plaats en treft ook hetgeen appellante in beroep overigens heeft aangevoerd geen doel.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 27 september 1993 verzonden beslissing heeft verweerder appellante meegedeeld, dat haar verzoek om annulering van haar inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 als student voor de opleiding Nederlands recht niet kan worden gehonoreerd.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 26 oktober 1993, beroep ingesteld.

2. MOTIVERING

Appellante is gedurende het studiejaar 1992-1993 aan verweerdere universiteit ingeschreven geweest als student voor de opleiding Nederlands recht. op haar daartoe strekkend verzoek, ingediend bij verweerdere universiteit bij formulier van 5 augustus 1993, is appellante vervolgens voor het studiejaar 1993-1994 aan die universiteit ingeschreven als student voor voormelde opleiding.

Bij brief van 15 september 1993 heeft appellante verweerder meegedeeld dat zij met een andere opleiding, dan de op leiding Nederlands recht, verder wil gaan. Daarbij heeft zij verweerder onder meer het verzoek gedaan, als hierboven in rubriek 1 vermeld. Voorts heeft zij daarbij aangegeven dat zij dat verzoek niet voor 1 september 1993 heeft kunnen doen, omdat zij op de dag ervoor nog een hertentamen heeft afgelegd en na evengenoemde datum nog op de uitslag van onder meer dat tentamen heeft moeten wachten.

Naar aanleiding van voormeld verzoek is de in dit geding bestreden beslissing genomen. Verweerder heeft die beslissing doen steunen op - samengevat - de overweging dat het verzoek eerst na 1 september 1993 is gedaan, en voorts dat uit het verzoek niet blijkt van omstandigheden, zoals ziekte en bijzondere familieomstandigheden, op grond waarvan de inschrijving als student door hem kan worden beëindigd.

Appellante heeft ter ondersteuning van het beroep - samen gevat - het volgende aangevoerd. Verweerder heeft bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing kunnen komen. Immers die beslissing heeft voor haar vergaande nadelige gevolgen. Zo zal zij het gehele studiejaar 1993-1994 inschrijvingsduur verbruiken, zonder dat zij van de onderwijs- en examenvoorzieningen van verweerdere universiteit gebruik zal maken. Voorts staat de bestreden beslissing in de weg aan terugbetaling van het door haar ter zake van haar inschrijving voor dat studiejaar betaalde collegegeld, terwijl zij het desbetreffende bedrag dringend nodig heeft ter bekostiging van de studie die zij inmiddels elders volgt. De bestreden beslissing is bovendien onevenredig in verhouding tot de korte tijd, welke na aanvang van het studiejaar 1993-1994 is verstreken alvorens zij haar in geding zijnde verzoek heeft gedaan. Ten slotte is die beslissing niet in overeenstemming met de bedoeling van de regelingen, waarop de beslissing is gebaseerd.

De Voorzitter van het College overweegt dienaangaande als volgt.

Bij artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover thans van belang - is bepaald dat de inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste en vierde lid, van de WHW - voor zover hier van belang -, gelezen in verbinding met artikel 9.4, derde lid, van de WHW, wordt op het schriftelijk verzoek van degene die als student is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door of namens het college van bestuur beëindigd in geval van het behalen van het afsluitend examen van de opleiding, alsmede in geval van ziekte van de student dan wel bijzondere omstandigheden in diens familie.

Gelet op het feit dat ten tijde van het in geding zijnde verzoek van appellante het studiejaar 1993-1994 reeds enige weken was gevorderd, moet dat verzoek worden geacht ertoe te

strekken dat verweerder de inschrijving van appellante als student voor dat studiejaar beëindigt, zulks vanwege de omstandigheid dat appellante naar zij stelt haar studie aan verweerdere universiteit heeft gestaakt en elders een andere studie is gaan volgen. Deze omstandigheid vormt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat verweerder ingevolge het bepaalde bij evenvermeld artikel inwilliging van het verzoek van appellante van 15 september 1993 moest weigeren, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.

Nu vorenvermelde wetsbepalingen verweerder geen ruimte laten voor een andere dan de in dit geding bestreden beslissing, was voor een belangenafweging, als door appellante bedoeld, geen plaats en treft ook hetgeen appellante in beroep overigens heeft aangevoerd geen doel.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep - in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O., welk artikel ingevolge artikel 16.30 van de WHW vooralsnog op het College van toepassing is - kennelijk ongegrond is.

Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/021
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak	: 18 maart 1994
Partijen	: Appellante en Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Auditor Bijzondere omstandigheden Financiële ondersteuning Motiveringsbeginsel Studievertraging Studievoortgangsnorm
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 7.51 lid 4 WHW artikel 7.61 lid 4 onderdeel d UWWO artikel 31a lid 1 Awb artikel 8:75
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College acht geen termen aanwezig om te oordelen dat de maatstaf, welke verweerder blijkens het verweerschrift heeft gekozen bij de toepassing van het bepaalde bij artikel 31a, eerste lid, van het Besluit, zich niet verdraagt met artikel 7.51 van de WHW of om andere redenen niet aan de bestreden beslissing ten grondslag had mogen worden gelegd. Niettemin kan de bestreden beslissing naar het oordeel van het College niet in stand blijven. Het College overweegt hiertoe dat redelijke toepassing van de door verweerder u gekozen maatstaf meebrengt dat wordt gezien naar alle studieresultaten, behaald in andere studiejaar, dan die, ten aan zien waarvan vaststaat dat de bijzondere omstandigheden, als bedoeld in voormelde bepaling, hebben voorgedaan. Anders dan verweerder aan de bestreden beslissing ten grondslag heeft gelegd, stelt het College vast dat appellante aldus uitkomt op een gemiddeld resultaat van bijna 27 studiepunten per studiejaar. Door bij de bestreden beslissing onder die omstandigheden het verzoek van appellante van 2 juli 1993 om financiële ondersteuning als auditor af te wijzen, omdat zij niet aan voormelde maatstaf voldoet, heeft verweerder aan die beslissing een motivering ten grondslag gelegd, welke die beslissing niet vermag te dragen. De bestreden beslissing komt derhalve wegens strijd met het desbetreffend in het algemeen

rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur in aanmerking voor vernietiging op grond, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, onder d, van de WHW. Verweerder zal op voormeld verzoek van appellante opnieuw dienen te beslissen met inachtneming van het bij deze uitspraak overwogene.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante, gemachtigde: mr. P.J.M. van Wersch, advocaat te Nijmegen,
en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 30 september 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appellante om haar als auditor financiële ondersteuning te verlenen afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 27 oktober 1993, beroep doen instellen.

Verweerder heeft op 12 november 1993 een verweerschrift ingediend.

Partijen hebben bij brieven van 25 november 1993 en 17 december 1993 gerepliceerd, onderscheidenlijk gedupliceerd.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 28 februari 1994, waar appellante haar standpunt nader heeft toegelicht. Verweerder is niet verschenen.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde bij artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Appellante is sedert het studiejaar 1993-1994, met ingang waarvan voor haar de toegestane inschrijvingsduur is geëindigd, aan verweerders universiteit ingeschreven als auditor voor de (voorheen als studierichting aangeduide) opleiding Nederlands recht.

Bij een door haar ondertekend formulier, gedagtekend 2 juli 1993, heeft appellante verweerder verzocht om haar als auditor met ingang van voormeld studiejaar gedurende tien maanden financiële ondersteuning te verlenen.

Aan dit verzoek heeft zij ten grondslag gelegd dat in haar studie in de periode van juli 1990 tot juli 1991 door bijzondere familieomstandigheden - ernstige ziekte en overlijden van haar vader - een vertraging van tien maanden is ontstaan en dat zij te gevolge daarvan het doctoraal examen van voormelde opleiding niet binnen de toegestane inschrijvingsduur heeft kunnen afleggen.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen, omdat de vertraging in de studie van appellante niet alleen het gevolg is van de in haar verzoek vermelde omstandigheden, maar ook van andere, niet in de vastgestelde auditorenregeling vermelde omstandigheden in een andere periode van haar studie.

In beroep heeft appellante, ten betoge dat haar verzoek ten onrechte is afgewezen, aangevoerd dat zij, naar door verweerder niet wordt betwist, te gevolge van de in haar verzoek genoemde omstandigheden een studievertraging van tien maanden heeft opgelopen en dat de tijd, welke zij, te rekenen vanaf het tijdstip, waarop voor haar de toegestane inschrijvingsduur is geëindigd, nog nodig heeft om het doctoraal examen Nederlands recht af te leggen, een gelijk aantal maanden bedraagt.

Verweerder heeft in het verweerschrift - samengevat - het volgende aangevoerd. Voor verlening van financiële ondersteuning van een auditor stelt hij onder meer het vereiste dat de

betrokkene tijdens de inschrijvingsduur een regelmatig studietempo heeft aangehouden. In geval van een opleiding met een studielast van 168 studiepunten, als de opleiding Nederlands recht, en een inschrijvingsduur van zes jaren voor die opleiding is aan evenbedoeld vereiste naar het oordeel van verweerder voldaan, indien de betrokkene plusminus 28 studiepunten per jaar heeft behaald gedurende de inschrijvingsduur. Daarbij wordt het jaar, of worden de jaren, waarin de studio vertragende omstandigheden zich voor betrokkene hebben voorgedaan, buiten beschouwing gelaten.

In het geval van appellante is aan voormeld vereiste niet voldaan. Zij heeft in de studie jaren 1988-1989 en 1989-1990 in totaal slechts 21 studiepunten behaald. Om die reden kan niet worden geoordeeld dat uitsluitend de in het verzoek van appellante vermelde omstandigheden ertoe hebben geleid, dat zij het doctoraal examen Nederlands recht niet binnen de toegestane inschrijvingsduur heeft kunnen afleggen.

Het College overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) — voor zover hier van belang en kort weergegeven — kan het college van bestuur voorzieningen treffen ter financiële ondersteuning van een auditor, die door bijzondere omstandigheden het afsluitend examen van de opleiding, waarvoor hij aan dezelfde universiteit was ingeschreven als student, niet binnen de toegestane inschrijvingsduur met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het bepaalde bij het vierde lid van dat artikel - voor zover thans van belang - wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald onder welke omstandigheden de in het eerste lid van dat artikel bedoelde ondersteuning wordt verleend.

Bij artikel 31a van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hier na: het Besluit) - bij welke bepaling uitvoering is gegeven aan het met artikel 7.51, vierde lid, van de WHW overeenkomende artikel 38, tweede lid, van de met ingang van 31 augustus 1993 ingetrokken Wet op het wetenschappelijk onderwijs en welke bepaling ingevolge artikel 16.3, tweede lid, van de WHW vanaf even vermelde datum berust op artikel 7.51, vierde lid, van de WHW is, voor zover thans van belang, als volgt bepaald:

"1. De omstandigheden waaronder voorzieningen als bedoeld in artikel 38 van de wet worden getroffen ter financiële ondersteuning van een auditor (...), zijn de in het tweede lid genoemde omstandigheden, voor zover zij er naar het oordeel van het college van bestuur toe hebben geleid dat betrokkene redelijkerwijze niet in staat is geweest het doctoraal examen af te leggen binnen de toegestane inschrijvingsduur (...)

2. De in het eerste lid bedoelde omstandigheden zijn uitsluitend:

d. bijzondere familieomstandigheden,
(...)"

Het College acht geen termen aanwezig om te oordelen dat de maatstaf, welke verweerder blijkens het verweerschrift heeft gekozen bij de toepassing van het bepaalde bij artikel 31a, eerste lid, van het Besluit, zich niet verdraagt met artikel 7.51 van de WHW of om andere redenen niet aan de bestreden beslissing ten grondslag had mogen worden gelegd. Niettemin kan de bestreden beslissing naar het oordeel van het College niet in stand blijven. Het College overweegt hiertoe dat redelijke toepassing van de door verweerder u gekozen maatstaf meebrengt dat wordt gezien naar alle studieresultaten, behaald in andere studie jaren, dan die, ten aan zien waarvan vaststaat dat de bijzondere omstandigheden, als bedoeld in voormelde bepaling, hebben voorgedaan. Anders dan verweerder aan de bestreden beslissing ten grondslag heeft gelegd, stelt het College vast dat appellante aldus uitkomt op een gemiddeld resultaat van bijna 27 studiepunten per studiejaar. Door bij de bestreden beslissing onder die omstandigheden het verzoek van appellante van 2 juli 1993 om financiële ondersteuning als auditor af te wijzen, omdat zij niet aan voormelde maatstaf voldoet, heeft verweerder aan die beslissing een motivering ten grondslag gelegd, welke die beslissing niet vermag te dragen. De bestreden beslissing komt derhalve wegens strijd met het desbetreffend in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur in aanmerking voor vernietiging op grond, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, onder d, van de WHW. Verweerder zal op voormeld verzoek van appellante opnieuw dienen te beslissen met inachtneming van het bij deze uitspraak overwogene.

Verweerder zal voorts met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht worden veroordeeld in de kosten, die appellante in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken. Het College begroot deze tot op heden met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb. 1993, 763) op f. 1065,— en f. 16,— voor kosten van aan appellante verleende rechtsbijstand, onderscheidenlijk reiskosten van appellante. Beslist wordt als volgt.

3. BESLISSING

Het College:

- vernietigt de bestreden beslissing;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op het verzoek van appellante van 2 juli 1993 beslist met inachtneming van hetgeen bij deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de kosten, die appellante in verband met het beroep heeft gemaakt, ten bedrage van f. 1081,— (zegge: eenduizend eenentachtig gulden), te betalen door de Universiteit van Amsterdam aan appellante.

•

Zaaknummer	: 1993/036
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Hingst, Olivier
Datum uitspraak	: 6 december 1994
Partijen	: Appellante en Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden [restitutie] Collegegeld [Tijdstip afronding] Examen [beëindiging] Inschrijving
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 16.1 Awb artikel 8:75 Academisch Statuut artikel 11 lid 1 Academisch Statuut artikel 12 lid 1 Academisch Statuut artikel 19 lid 1 Academisch Statuut artikel 39
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: (...) De uitslag houdt in dat appellant dat examen met goed gevolg heeft afgelegd, ten bewijze waarvan hem op 29 juni 1993 door de examencommissie een getuigschrift is uitgereikt. Gelet op het vore overwogene, verstaat het College de bestreden beslissing aldus, dat verweerder daarmee kennelijk mede heeft beoogd naar aanleiding van het verzoek van appellant vooreerst diens inschrijving voor het studiejaar 1992- 1993 te beëindigen, en wel met ingang van 1 juli 1993. Dientengevolge noopte toepassing van voormeld beleid verweerder er evenwel toe het verzoek van appellant, voor zover gericht op gedeeltelijke terugbetaling van het door hem voor dat studie jaar betaalde collegegeld, af te wijzen, zoals verweerder bij de bestreden beslissing tevens heeft gedaan. In dit verband overweegt het College nog dat appellant, pas nadat het faculteitsbestuur van voormelde faculteit bij beslissing van 10 mei 1993 goedkeuring had verleend aan de door appellant gekozen onderdelen van het vrij doctoraal examen, tentamen in die onderdelen mocht afleggen. Onder die omstandigheden is van beslissende betekenis dat de examencommissie pas op 8 juni 1993 de uitslag van het doctoraal examen van appellant heeft vastgesteld. Indien appellant voor 10 mei 1993 tentamen heeft afgelegd in de door hem gekozen onderdelen van het vrij doctoraal examen, moet de beslissing van de examencommissie van 8 juni 1993 tevens worden opgevat als het alsnog voor dat examen accepteren van de voor die onderdelen van het examen behaalde resultaten, hetgeen neerkomt op het verlenen van een vrijstelling. In het licht hiervan komen aan de verwickelingen omtrent de vaststelling van het cijfer van appellants scriptie, ter zake waarvan appellant een procedure bij het college van beroep voor de examens van verweerders universiteit heeft gevoerd, geen betekenis toe.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit, te Amsterdam, verweerder,
gemachtigde: mw. mr M.A. Daniëls, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 1 november 1993 verzonden brief heeft verweerder een verzoek van appellant om terugbetaling van collegegeld afgewezen. Tegen deze beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 17 november 1993, beroep ingesteld.

Desverzocht heeft verweerder bij brief van 18 november 1993 inlichtingen met betrekking tot de zaak verstrekt en stukken in het geding gebracht. Vervolgens heeft verweerder op 12 januari 1994 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak, na het onderzoek ter zitting op verzoek van appellant te hebben uitgesteld, behandeld ter openbare zitting van 24 oktober 1994. Partijen hebben daar hun standpunt nader toegelicht, appellant in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde.

2. DE VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staan de volgende feiten en omstandigheden voor het College vast.

- Appellant is, na eerder een opleiding in het hoger beroeps onderwijs te hebben voltooid, gedurende de studie jaren 1989-1990 tot en met 1992-1993 aan verweerdere universiteit ingeschreven geweest voor studierichting economie, als student tot laatstvermeld studiejaar en als auditor gedurende dat studiejaar.
- Bij een door hem ondertekend formulier, gedagtekend 12 maart 1993, heeft appellant verweerder verzocht om zijn inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 met ingang van 1 april 1993 te beëindigen wegens het behalen van het doctoraal examen van voormelde studierichting op eerstgenoemde datum en hem het ter zake van die inschrijving betaalde collegegeld gedeelte lijk terug te betalen.
- Appellant heeft dit verzoek herhaald bij een door hem ondertekend formulier, gedagtekend 16 april 1993.
- Bij brief van 29 juli 1993 is namens verweerder aan appellant naar aanleiding van zijn eerstvermelde verzoek informatie verstrekt omtrent terugbetaling van collegegeld in geval van het behalen van het doctoraal examen.
- Naar aanleiding van die informatie heeft appellant bij brief van 20 oktober 1993 bij verweerder erop aangedrongen alsnog over te gaan tot terugbetaling van een deel van het door hem ter zake van zijn inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 betaalde collegegeld, en wel over de maanden april, mei en juni. Daarbij heeft appellant de gronden van zijn verzoek nader toegelicht.
- Vervolgens heeft verweerder de in dit geding bestreden beslissing genomen.

3. DE BESTREDEN BESLISSING

Verweerder heeft de bestreden beslissing doen steunen op - samengevat - de volgende overwegingen. Ingevolge de bepalingen van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hierna: het Besluit), met toepassing waarvan op appellants verzoek is beslist, vindt een terugbetaling van collegegeld plaats voor iedere gehele maand van het studiejaar dat een student niet meer is ingeschreven, met uitzondering van de maanden juli en augustus. Appellant is nog tot en met de maand juni 1993 ingeschreven geweest, omdat de uitslag van zijn doctoraal examen eerst in die maand is vastgesteld. Derhalve is in zijn geval een terugbetaling van collegegeld niet moge lijk. Dat in de totstandkoming van de uitslag van het doctoraal examen van appellant vertraging zou zijn ontstaan, kan niet tot een andere beslissing leiden, omdat het Besluit daartoe geen grond biedt.

4. HET STANDPUNT VAN APPELLANT

In zijn voormelde brief van 20 oktober 1993 aan verweerder en ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - samen gevat - het volgende aangevoerd.

Bij de bestreden beslissing is zijn verzoek ten onrechte afgewezen op de grond dat de uitslag van het door hem afgelegde doctoraal examen - een vrij doctoraal examen - eerst in juni 1993 is vastgesteld. Immers al voor 1 april 1993 heeft hij alle onderdelen van dat examen met goed gevolg afgelegd en aan de examencommissie een schriftelijk verzoek doen toe komen om hem toegang tot het afleggen van dat examen te ver lenen. De vertraging in de totstandkoming van de uitslag van dat examen kan hem dan ook niet worden tegengeworpen. Kort na 1 april 1993

heeft hij, in overleg met een medewerkster van de studentenadministratie van verweerdere universiteit, het bewijs van zijn inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 ingeleverd bij die administratie. Van toen af heeft hij dan ook geen gebruik meer kunnen maken van de onderwijs- en examenvoorzieningen van verweerdere universiteit. Overigens is hem door bedoelde medewerkster bij de inlevering van het bewijs van zijn voormelde inschrijving medegedeeld dat hij, gelet op zijn bijzondere omstandigheden, ook reeds over de maand april 1993 een terugbetaling van collegegeld kon verwachten.

5. DE BEOORDELING VAN HET GESCHIL

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde in deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 193 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Ingevolge het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van het bij artikel 16.1 van de met ingang van 31 augustus 1993 voor het wetenschappelijk onderwijs in werking getreden Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) ingetrokken Besluit, voor zover hier van belang, wordt op het verzoek van degene, die is ingeschreven als student voor een studierichting, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door of namens het college van bestuur beëindigd met ingang van de maand, volgend op die, waarin het doctoraal examen is behaald.

In artikel 19, eerste lid, van het Besluit is voorts als volgt bepaald:

"Indien de inschrijving op grond van artikel 11, eerste (...) lid, is beëindigd, wordt voor elke gehele maand van het studiejaar dat betrokkene niet meer is ingeschreven, een tiende gedeelte van het door hem betaalde collegegeld terugbetaald. Voor de toepassing van de voorgaande volzin tellen de maanden juli en augustus niet mee."

Blijkens de gedingstukken heeft verweerder gedurende enige studiejaren als beleid gevoerd, dat voormelde bepalingen van het Besluit analoog werden toegepast op degene, die als auditor is ingeschreven.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder bij het nemen daarvan toepassing van voormeld beleid heeft beoogd. Aan de vraag of verweerder tot het voeren van dit beleid gerechtigd was komt het College niet toe, nu het van oordeel is dat verweerder dit beleid niet op onjuiste wijze op appellants verzoek heeft toegepast. Hiertoe overweegt het College als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 12, eerste lid, van het - bij artikel 16.1 van de WHW ingetrokken - Academisch Statuut (Stb. 1988, 315) wordt degene, die daartoe aan het faculteitsbestuur schriftelijk de wens te kennen geeft, op grond van een door hem met goed gevolg afgelegd propedeutisch examen door dat bestuur toegang verleend tot het afleggen van een vrij doctoraal examen, waarvan de onderdelen door hem onder goedkeuring van het desbetreffende faculteitsbestuur worden gekozen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 39, eerste lid, van het Academisch Statuut wordt, nadat alle onderdelen van het examen zijn afgenomen, de uitslag van het examen vastgesteld door de desbetreffende examencommissie.

Appellant heeft bij schrijven van 16 april 1993 het faculteitsbestuur van de faculteit der Economische Wetenschappen en Econometrie verzocht hem tot het afleggen van een vrij doctoraal examen economie toegang te verlenen en aan zijn in dat schrijven vermelde keuze van onderdelen van dat examen goed keuring te verlenen. Dit verzoek is door het faculteitsbestuur ingewilligd bij een aan appellant verzonden brief van 10 mei 1993. Vervolgens heeft de examencommissie voor het afnemen van de doctorale examens in de studierichting economie op 8 juni 1993 de uitslag van het vrij doctoraal examen van appellant vastgesteld. De uitslag houdt in dat appellant dat examen met goed gevolg heeft afgelegd, ten bewijze waarvan hem op 29 juni 1993 door de examencommissie een getuigschrift is uitgereikt.

Gelet op het vore overwogene, verstaat het College de bestreden beslissing aldus, dat verweerder daarmee kennelijk mede heeft beoogd naar aanleiding van het verzoek van appellant vooreerst diens inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 te beëindigen, en wel met ingang van 1 juli 1993. Dientengevolge noopte toepassing van voormeld beleid verweerder er evenwel toe het verzoek van appellant, voor zover gericht op gedeeltelijke terugbetaling van het door hem voor dat studie jaar betaalde collegegeld, af te wijzen, zoals verweerder bij de bestreden beslissing tevens heeft gedaan.

In dit verband overweegt het College nog dat appellant, pas nadat het faculteitsbestuur van voormelde faculteit bij beslissing van 10 mei 1993 goedkeuring had verleend aan de door appellant gekozen onderdelen van het vrij doctoraal examen, tentamen in die onderdelen mocht afleggen. Onder die omstandigheden is van beslissende betekenis dat de examencommissie pas op 8 juni 1993 de uitslag van het doctoraal examen van appellant heeft vastgesteld. Indien appellant voor 10 mei 1993 tentamen heeft afgelegd in de door hem gekozen onderdelen van het vrij doctoraal

examen, moet de beslissing van de examencommissie van 8 juni 1993 tevens worden opgevat als het alsnog voor dat examen accepteren van de voor die onderdelen van het examen behaalde resultaten, hetgeen neerkomt op het verlenen van een vrijstelling. In het licht hiervan komen aan de verwickelingen omtrent de vaststelling van het cijfer van appellants scriptie, ter zake waarvan appellant een procedure bij het college van beroep voor de examens van verweerders universiteit heeft gevoerd, geen betekenis toe.

Niet is gebleken dat in het geval van appellant sprake is van zodanige bijzondere omstandigheden, dat verweerder appellant niet in redelijkheid, eventueel in afwijking van voormeld beleid, een gedeeltelijke terugbetaling van collegegeld heeft kunnen weigeren. Hetgeen appellant in zijn brief aan verweerder van 20 oktober 1993 en ter ondersteuning van het beroep heeft aangevoerd, kan daartoe naar het oordeel van het College niet dienen.

Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt om te worden vernietigd op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW - zoals deze bepaling luidde tot 1 januari 1994 -, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

Het College acht geen termen aanwezig om een partij met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten, die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken.

6. DE BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/038
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak	: 17 maart 1994
Partijen	: Appellant en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Belangenafweging Inschrijving [verstreken] Studiejaar
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 7.32 lid 1 WHW artikel 7.32 lid 4 WHW artikel 7.33 lid 1 Awb artikel 8:75 UWHW artikel 2 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Naar het oordeel van het College valt uit de tekst van voormelde bepalingen, gelezen in hun onderlinge samenhang, alsmede uit doel en strekking ervan af te leiden dat het verweerder niet vrij staat een aanvrager als student in te schrijven voor een reeds verstreken studiejaar. Hierbij neemt het College in aanmerking dat de inschrijving aanspraak geeft op - al naar gelang de vorm van inschrijving - de in de artikelen 7.34 tot en met 7.35 van de WHW vermelde voorzieningen, die in het desbetreffende studiejaar (nog) openstaan. De conclusie moet dan ook zijn dat verweerder het verzoek van appellant van 3 oktober 1993 moest afwijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan. Voor een afweging van belangen, als door appellant bedoeld, was geen plaats.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant, gemachtigde: mr. P. Buikes, advocaat te Apeldoorn,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 25 oktober 1993 verzonden brief heeft verweerder appellant mededeling gedaan van zijn beslissing tot afwijzing van diens verzoek om alsnog voor de studiejaren 1986-1987 en 1987-1988 aan verweerders universiteit als student voor de opleiding biologie te worden ingeschreven.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 22 november 1993, beroep doen in stellen.

Verweerder heeft op 17 december 1993 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 28 februari 1994, waar appellant is verschenen en zijn standpunt bij monde van zijn gemachtigde nader heeft toegelicht. Verweerder is niet verschenen.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde bij artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994. Appellant is gedurende de studiejaren 1982-1983 tot en met 1985-1986 aan verweerders universiteit ingeschreven geweest als student voor de (voorheen als studierichting aangeduide) opleiding biologie.

Bij brief van 3 oktober 1993 heeft appellant verweerder te kennen gegeven dat hij de studie biologie in de studiejaren 1986-1987 en 1987-1988 aan diens universiteit wel heeft voortgezet, maar wegens onder meer bijzondere familieomstandigheden niet heeft kunnen voltooien en dat hij alsnog over de mogelijkheid hiertoe wenst te beschikken. Daarbij heeft hij verweerder voorts meegedeeld dat hem is gebleken dat zijn vader destijds heeft verzuimd om voor hem het voor even vermelde studiejaren verschuldigde collegegeld te voldoen en dat, nu hij te gevolge daarvan - anders dan hij steeds had aangenomen - in die beide studiejaren niet ingeschreven is geweest, de door hem in die studiejaren ontvangen studiefinanciering dient te worden terugbetaald. Op grond van een en ander heeft appellant verweerder daarbij het verzoek gedaan, als hiervoor in rubriek 1 vermeld.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Verweerder heeft die beslissing, zoals nader toegelicht in het verweerschrift, doen steunen op de overweging dat - samengevat - op grond van de toepasselijke wettelijke regeling inschrijving voor reeds verstreken studiejaren niet mogelijk is.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - samen gevat - doen aanvoeren dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven, aangezien geen algemeen verbindend voor schrift aan inwilliging van zijn verzoek in de weg staat en verweerder niet had mogen nalaten de betrokken belangen, waar onder het belang van appellant om zijn studie biologie alsnog te kunnen voltooien, af te wegen.

Het College overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) dient ieder, die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur - dit is, voor wat een universiteit betreft, het college van bestuur - te laten inschrijven als student, auditor of extraneus.

Bij het vierde lid van dat artikel - voor zover hier van belang - is bepaald dat de inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar, en voorts dat, indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, deze geldt voor het resterende deel van het studiejaar.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.33, eerste lid, van de WHW geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Krachtens die bepaling is bij artikel 2, eerste lid, van de door verweerder vastgestelde Uitvoeringsregeling inzake de WHW - voor zover thans van belang - bepaald dat het verzoek tot inschrijving voor een opleiding schriftelijk wordt ingediend tussen 1 juni en de aanvang van het daaropvolgende studiejaar.

Naar het oordeel van het College valt uit de tekst van voormelde bepalingen, gelezen in hun onderlinge samenhang, alsmede uit doel en strekking ervan af te leiden dat het verweerder niet vrij staat een aanvrager als student in te schrijven voor een reeds verstreken studiejaar. Hierbij neemt het College in aanmerking dat de inschrijving aanspraak geeft op - al naar gelang de vorm van inschrijving - de in de artikelen 7.34 tot en met 7.35 van de WHW vermelde voorzieningen, die in het desbetreffende studiejaar (nog) openstaan.

De conclusie moet dan ook zijn dat verweerder het verzoek van appellant van 3 oktober 1993 moest afwijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan. Voor een afweging van belangen, als door appellant bedoeld, was geen plaats.

Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt voor vernietiging op een of meet van de gronden, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

Het College acht geen tenen aanwezig om een partij met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten, die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken.

3. BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/040
Rechter[s] : mrs. Loeb, Hingst, Martens
Datum uitspraak : 17 maart 1994
Partijen : Appellante en Katholieke Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Auditor
Bestuurslidmaatschap
Gelijkheidsbeginsel
Financiële ondersteuning

Artikelen : Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 6 deel 6
WHW artikel 7.51 lid 1
WHW artikel 7.51 lid 5
WHW artikel 7.61 lid 4
Awb artikel 8:75
Regeling Afstudeerfonds KUN deel 4

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Appellante heeft in haar aanvraag van 17 september 1993 de termijn, waarvoor zij voor Integrand Nijmegen bestuurswerkzaamheden heeft verricht, zonder voorbehoud gesteld op tien maanden. Derhalve moet naar het oordeel van het College worden geconcludeerd dat verweerder ingevolge de Regeling was gehouden reeds om die reden het verzoek van appellante af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.
Met betrekking tot de door appellante eerst in beroep gestelde omstandigheid dat zij haar bestuurswerkzaamheden voor Integrand Nijmegen - niettegenstaande het gestelde in haar aanvraag - vanaf juni 1991 en ook nog gedurende de maand mei 1992, derhalve in totaal gedurende twaalf maanden, heeft verricht, overweegt het College dat daaraan - wat daarvan overigens zij - geen betekenis toekomt voor de beoordeling van de in dit geding bestreden beslissing. Aan de orde is uitsluitend toetsing van deze beslissing, in het licht van de feiten en omstandigheden, welke aan verweerder ten tijde van het nemen van de beslissing bekend waren of behoorden te zijn. Gesteld, noch gebleken, is dat verweerder ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing bekend was met vorenvermelde, door appellante eerst in beroep gestelde omstandigheid. Het College heeft voorts geen grond om te oordelen dat verweerder met die omstandigheid bekend kon zijn.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 8 november 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appellante om haar als auditor financiële ondersteuning te verlenen afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 25 november 1993 en aangevuld bij brief van 7 december 1993, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 24 januari 1994 een verweerschrift ingediend en dit bij brief van 28 januari 1994 aangevuld.

Partijen hebben vervolgens nog stukken in het geding gebracht, appellante bij brieven van 3, 7 en 10 februari 1994 en verweerder bij brief van 15 februari 1994.

Het College heeft het geding behandeld ter openbare zitting van 28 februari 1994, waar appellante haar standpunt nader heeft toegelicht. Verweerder is niet verschenen.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), behoudens ingevolge het zevende lid van dat artikel het bepaalde bij artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake de kostenveroordeling, ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Appellante heeft aan haar bij brief van 17 september 1993 bij verweerder ingediend verzoek om financiële ondersteuning als auditor bestuurslidmaatschap van Integrand Nijmegen in de periode van juli 1991 tot mei 1992, alsmede bestuurslidmaatschap van de Nijmeegse vereniging voor vennootschaps- en belastingrecht in de periode van september 1992 tot april 1993 ten grondslag gelegd.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen, omdat blijkens het verzoek van appellante elk van de beide voormelde bestuurslidmaatschappen niet ten minste gedurende één jaar is vervuld.

Appellante kan zich met die beslissing niet verenigen, voor zover daarbij haar verzoek om financiële ondersteuning als auditor wegens vervulling van het bestuurslidmaatschap van Integrand Nijmegen is afgewezen.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellante gesteld dat zij dat bestuurslidmaatschap wel gedurende een jaar, van juni 1991 tot juni 1992, heeft vervuld. Voorts heeft zij aan gevoerd dat verweerder aan andere - door haar met name genoemde - auditoren, die eveneens gedurende een jaar werkzaam heden als bestuurslid van Integrand Nijmegen hebben verricht, wel financiële ondersteuning heeft verleend.

Het College overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang en kort weergegeven - kan het college van bestuur voorzieningen treffen ter financiële ondersteuning van een auditor, die door bijzondere omstandigheden het afsluitend examen van de opleiding, waarvoor hij aan dezelfde universiteit was ingeschreven als student, niet binnen de toegestane inschrijvingsduur met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het bepaalde bij het vijfde lid van dat artikel - voor zover hier van belang - stelt het college van bestuur een regeling vast met betrekking tot de toepassing van het eerste lid van dat artikel.

In de door verweerder krachtens artikel 7.51, vijfde lid, van de WHW vastgestelde Regeling met betrekking tot het afstudeerfonds (hierna: de Regeling) zijn de omstandigheden aangegeven, waaronder door verweerder financiële ondersteuning aan een auditor wordt verleend.

Ingevolge het bepaalde in onderdeel 4 van de Regeling is een der vereisten voor verlening van financiële ondersteuning aan een auditor wegens het verrichten van bestuurswerkzaamheden in verenigingen of andere organisaties van studenten, dat die werkzaamheden ten minste gedurende een jaar zijn verricht. Niet is in geschil dat Integrand Nijmegen een vereniging of andere organisatie van studenten is, als bedoeld in laatstvermelde bepaling.

Appellante heeft in haar aanvraag van 17 september 1993 de termijn, waarvoor zij voor Integrand Nijmegen bestuurswerkzaamheden heeft verricht, zonder voorbehoud gesteld op tien maanden. Derhalve moet naar het oordeel van het College worden geconcludeerd dat verweerder ingevolge de Regeling was gehouden reeds om die reden het verzoek van appellante af te wijzen, zoals hij bij de bestreden beslissing heeft gedaan.

Met betrekking tot de door appellante eerst in beroep gestelde omstandigheid dat zij haar bestuurswerkzaamheden voor Integrand Nijmegen - niettegenstaande het gestelde in haar

aanvraag - vanaf juni 1991 en ook nog gedurende de maand mei 1992, derhalve in totaal gedurende twaalf maanden, heeft verricht, overweegt het College dat daaraan - wat daarvan overigens zij - geen betekenis toekomt voor de beoordeling van de in dit geding bestreden beslissing. Aan de orde is uitsluitend toetsing van deze beslissing, in het licht van de feiten en omstandigheden, welke aan verweerder ten tijde van het nemen van de beslissing bekend waren of behoorden te zijn. Gesteld, noch gebleken, is dat verweerder ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing bekend was met vorenvermelde, door appellante eerst in beroep gestelde omstandigheid. Het College heeft voorts geen grond om te oordelen dat verweerder met die omstandigheid bekend kon zijn.

Aan een beoordeling van de grief van appellante dat de bestreden beslissing zich niet met het gelijkheidsbeginsel ver draagt, komt het College in deze omstandigheden niet toe. Aangezien overigens evenmin is gebleken dat de bestreden beslissing in aanmerking komt voor vernietiging op een of meer van de gronden, genoemd in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 7.61, vierde lid, van de WHW, dient het beroep te worden verworpen. Dienovereenkomstig wordt beslist.

Het College acht geen tenen aanwezig om een partij met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten, die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het College heeft moeten maken.

3. BESLISSING

Het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/041
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 13 juni 1994
Partijen : Appellante en Universiteit Utrecht
Trefwoorden : [tijdstip] Inschrijving
 Inschrijvingsvoorwaarden
 Ter post bezorging
 Studiejaar
 Voldoening collegegeld
Artikelen : Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6
 WHW artikel 1.1 lid 1 onderdeel k
 WHW artikel 7.32 lid 1
 WHW artikel 7.32 lid 4
 WHW artikel 7.37 lid 2
 UWWO artikel 61 lid 1 aanhef en onder a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Het moet er dan ook voor worden gehouden dat het door appellante bij haar hiervoor genoemde brief van 19 oktober 1993 aan verweerder gedane verzoek het enige verzoek is, dat zij ter zake van haar inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 bij verweerdere universiteit heeft ingediend. Voorts staat vast dat appellante eerst op even vermelde datum een bewijs van voldoening van het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld aan verweerder heeft overgelegd. Nu verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW eerst na die datum kon overgaan tot inschrijving van appellante als student voor het studiejaar 1993-1994, moet worden geoordeeld dat het hem ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, vierde lid, tweede volzin, van de WHW niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar. Voorts overweegt de Voorzitter van het College als volgt. Gelet op de datum waarop door appellante is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uit spraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118,

kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 oktober 1993 hetzij 1 november 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van dat studiejaar, moet worden geoordeeld dat appellante door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, vermag niet tot een ander oordeel te leiden.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,
Gemachtigde: [haar moeder],

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 8 november 1993 verzonden schrijven heeft verweerder aan appellante naar aanleiding van haar verzoek mededeling gedaan van zijn beslissing tot inschrijving van haar als student voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van het studiejaar 1993-1994.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 25 november 1993, beroep doen instellen.

Appellante heeft op 21 december 1993 desverzocht een stuk met betrekking tot het geding aan het College doen toekomen.

Verweerder heeft op 20 januari 1994 een verweerschrift ingediend.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994.

Bij brief van 19 oktober 1993 heeft appellante verweerder - samengevat - het volgende medegedeeld. Reeds op 30 mei 1993 heeft zij aan de centrale studentenadministratie van verweerdere universiteit een verzoek toegezonden om voor het studiejaar 1993-1994 als student te worden ingeschreven. Bij dat verzoek heeft zij onder meer een machtiging aan verweerder overgelegd om ten laste van haar bankrekening het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld in termijnen te innen. Naar zij van de centrale studentenadministratie heeft vernomen, heeft die administratie evengoemde bescheiden echter niet ontvangen.

Voorts heeft appellante bij haar voormelde brief verweerder verzocht om haar alsnog voor het studiejaar 1993-1994 als student in te schrijven, en wel vanaf de aanvang van dat studiejaar, omdat zij anders de sedertdien ontvangen studiefinanciering en afgelegde tentamens moet terugbetalen, onderscheidenlijk opnieuw moet afleggen. Bij die brief heeft zij een bewijs overgelegd van storting op 19 oktober 1993 van het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld op de rekening van verweerdere universiteit.

Naar aanleiding van dit verzoek heeft verweerder de in dit geding bestreden beslissing genomen. Verweerder heeft die beslissing doen steunen op de overweging dat, nu door appellante eerst in oktober 1993 is voldaan aan de voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, het ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) niet mogelijk is om die inschrijving te doen gelden vanaf de aanvang van dat studiejaar. Ter ondersteuning van het beroep is - samengevat - het volgende aangevoerd. Appellante heeft de in haar verzoek van 19 oktober 1993 genoemde bescheiden daadwerkelijk voor de aanvang van het studiejaar 1993-1994 aan de centrale studentenadministratie van verweerdere universiteit toegezonden, zij het dat in haar verzoek daartoe abusievelijk de datum 30 mei 1993 is genoemd, in plaats van 15 augustus 1993. Het gaat dan ook niet aan dat, nu die bescheiden kennelijk door een fout bij PTT Post BV niet bij de centrale studentenadministratie zijn ingekomen, appellante daarvan de dupe wordt.

De Voorzitter van het College overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW dient ieder, die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een universiteit, zich door het college van bestuur als student, auditor of extraneus te laten inschrijven.

Bij het vierde lid, eerste en tweede volzin, van dat artikel is als volgt bepaald:

"De inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar."

Ingevolge het bepaalde bij artikel 1.1, eerste lid, onder k, van de WHW wordt in de WHW onder studiejaar verstaan het tijdvak, dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

Bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW - voor zover hier van belang - is als volgt bepaald: "Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan (...)"

De Voorzitter van het College acht de enkele stelling van appellante dat zij reeds voor de aanvang van het studiejaar 1993-1994 een verzoek tot inschrijving van haar als student voor dat studiejaar, zulks met inbegrip van een bewijs van voldoening van het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld, aan verweerders universiteit heeft toegezonden, onvoldoende aannemelijk. Appellante heeft die stelling immers niet met enig bewijsstuk kunnen staven, bijvoorbeeld een stuk waaruit blijkt van aangetekende verzending van bedoeld verzoek.

Het moet er dan ook voor worden gehouden dat het door appellante bij haar hiervoor genoemde brief van 19 oktober 1993 aan verweerder gedane verzoek het enige verzoek is, dat zij ter zake van haar inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 bij verweerders universiteit heeft ingediend. Voorts staat vast dat appellante eerst op even vermelde datum een bewijs van voldoening van het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld aan verweerder heeft overgelegd. Nu verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW eerst na die datum kon overgaan tot inschrijving van appellante als student voor het studiejaar 1993-1994, moet worden geoordeeld dat het hem ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, vierde lid, tweede volzin, van de WHW niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar.

Voorts overweegt de Voorzitter van het College als volgt. Gelet op de datum waarop door appellante is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uit spraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118, kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 oktober 1993 hetzij 1 november 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van dat studiejaar, moet worden geoordeeld dat appellante door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd, vermag niet tot een ander oordeel te leiden.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep van appellante - in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/043
Rechter[s]	: mr. Van der Bend
Datum uitspraak	: 3 maart 1994
Partijen	: Appellant en Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Extraneus Inschrijving Vertrouwensbeginsel Vrijstelling examengeld
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 2 deel 6 Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 7.37 lid 2 UWWO artikel 61 lid 1 aanhef en onderdeel a Toelichting bij inschrijving 1993/1994 onderdeel 15.5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: In de WHW noch in enige andere verbindende regeling is voor zien

in een bevoegdheid van het tot inschrijving bevoegde bestuursorgaan van een universiteit, te weten het college van bestuur, om aan degene die als student is ingeschreven aan een universiteit of hogeschool en die daarnaast in hetzelfde studiejaar wenst te worden ingeschreven als extraneus, voor die tweede inschrijving vrij te stellen van het betalen van examengeld.
(...)

Voor zover appellant, door te wijzen op de omstandigheid dat hij geen examengeld heeft behoeven te betalen ter zake van zijn inschrijving in het studiejaar 1992-1993 als extraneus aan verweerders universiteit, heeft beoogd te betogen dat de bestreden beslissing zich niet met het vertrouwensbeginsel verdraagt, slaagt dit betoog niet. Immers voor zover door die omstandigheid - welke blijkens verweerders brief van 11 februari 1994 aan het college te wijten is aan administratieve omissie een rechtens te eerbiedigen verwachting bij appellant is gewekt, reikt deze niet verder dan het studiejaar 1992-1993.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 13 november 1993 verzonden beslissing heeft verweerder een verzoek van appellant om te worden vrijgesteld van het betalen van examengeld afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 25 november 1993, beroep ingesteld.

Bij brieven van 10 december 1993, 4 januari 1994 en 11 februari 1994 heeft verweerder aan het College met betrekking tot het geding desverzocht stukken doen toekomen en inlichtingen verstrekt.

2. MOTIVERING

Bij een door hem ondertekend en op 18 augustus 1993 gedagtekend formulier heeft appellant bij verweerders universiteit een verzoek ingediend om voor het studiejaar 1993-1994 te worden ingeschreven als extraneus voor de opleiding Nederlands recht. Bij dit verzoek heeft appellant een bewijs overgelegd van zijn inschrijving voor datzelfde studiejaar aan de Haagse Hogeschool als student voor een deeltijdse opleiding.

Bij brief van 26 oktober 1993 heeft de centrale studentenadministratie van verweerders universiteit appellant meegedeeld dat aan zijn voormeld verzoek het bewijs ontbreekt dat het ter zake van de inschrijving als extraneus verschuldigde examengeld ten bedrage van f. 1180,— is voldaan, alsmede dat tot die inschrijving niet zal worden overgegaan dan nadat het examengeld is betaald. Daarbij is appellant verzocht het examengeld voor 5 november 1993 te betalen.

Vervolgens heeft appellant bij een aan verweerder gezonden brief van 30 oktober 1993 kennelijk beoogd te verzoeken om hem voor de inschrijving als extraneus voor het studiejaar 1993-1994 vrij te stellen van het betalen van examengeld, omdat hij voor de eerdere inschrijving van hem voor datzelfde studie jaar als student voor een deeltijdse opleiding aan de Haagse Hogeschool reeds een collegegeld ten bedrage van f. 1550,— heeft betaald.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - samengevat - onder meer het volgende aangevoerd. Hij voldoet aan de voorwaarde die in onderdeel 15.5 van de brochure van verweerders universiteit, getiteld "Toelichting bij inschrijving 1993/1994", wordt gesteld om voor een vrijstelling, als door hem verzocht, in aanmerking te komen; in dat onderdeel, voor zover hier van belang, valt te lezen:

"Degenen die reeds als student zijn ingeschreven aan een andere ho-instelling en voor een opleiding wensen in te schrijven aan de Universiteit Utrecht, kunnen in aanmerking komen voor vermindering c.q. vrijstelling van het te betalen collegegeld."

Bovendien heeft hij ook in het studiejaar 1992-1993 waarin hij, behalve aan de Haagse Hogeschool als student voor een deeltijdse opleiding, tevens aan verweerders universiteit was ingeschreven als extraneus voor de opleiding Nederlands recht, voor deze laatste inschrijving geen examengeld behoeven te betalen.

De Voorzitter van het College overweegt als volgt.

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994, de dag waarop de Algemene wet bestuursrecht in werking is getreden. Ingevolge deel 6, artikel 1, tweede en derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) blijft het recht zoals dat gold voor 1 januari 1994, van toepassing.

Bij artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) - voor zover hier van belang - is bepaald dat tot de inschrijving als extraneus niet wordt overgegaan, dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde examengeld is voldaan.

In de WHW noch in enige andere verbindende regeling is voor zien in een bevoegdheid van het tot inschrijving bevoegde bestuursorgaan van een universiteit, te weten het college van bestuur, om aan degene die als student is ingeschreven aan een universiteit of hogeschool en die daarnaast in hetzelfde studiejaar wenst te worden ingeschreven als extraneus, voor die tweede inschrijving vrij te stellen van het betalen van examengeld.

Bijgevolg moet worden geoordeeld dat verweerder reeds om die reden op het verzoek van appelland van 30 oktober 1993 niet anders heeft kunnen beslissen dan hij bij de in dit geding bestreden beslissing heeft gedaan.

Hetgeen appelland in het beroepschrift heeft aangevoerd, vermag niet tot een ander oordeel te leiden. Het beroep dat hij heeft gedaan op onderdeel 15.5 van de door hem genoemde brochure, kan hem niet baten, aangezien dat onderdeel uitsluitend betrekking heeft op het collegegeld dat is verschuldigd in geval van samenloop van inschrijvingen als student in een en hetzelfde studiejaar.

Voor zover appelland, door te wijzen op de omstandigheid dat hij geen examengeld heeft behoeven te betalen ter zake van zijn inschrijving in het studiejaar 1992-1993 als extraneus aan verweerders universiteit, heeft beoogd te betogen dat de bestreden beslissing zich niet met het vertrouwensbeginsel verdraagt, slaagt dit betoog niet. Immers voor zover door die omstandigheid - welke blijkens verweerders brief van 11 februari 1994 aan het college te wijten is aan administratieve omissie een rechtens te eerbiedigen verwachting bij appelland is gewekt, reikt deze niet verder dan het studiejaar 1992-1993.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep van appelland - in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. - kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/043.1 (verzet)
Rechter[s]	: mr. Olivier, dr. Brommer, mr. Hingst
Datum uitspraak	: 29 juni 1994
Partijen	: Opposant
Trefwoorden	: Examengeld Extraneus Inschrijving Ten overvloede Vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.48
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: Het College overweegt dat hetgeen de Voorzitter heeft geconcludeerd met betrekking tot de vraag, of opposant op grond van de wet gehouden was examengeld te betalen alvorens als extraneus te worden ingeschreven, juist is. Opposant heeft dienaangaande ook geen grieven aangevoerd. Het betoog van opposant komt er in feite op neer dat het college van bestuur op grond van het vertrouwensbeginsel gehouden zou zijn hem in

strijd met de wet in te schrijven als extraneus, ook al is door hem geen examengeld betaald. Het College overweegt dat reeds nu de door opposant aangehaalde brochure niet ondubbelzinnig aan degenen die als student zijn ingeschreven en elders als extraneus wens te worden ingeschreven, aanspraak geeft op vrijstelling of vermindering van examengeld - er wordt slechts gesproken van een kunnen - het beroep op die brochure opposant niet kan baten, nog daargelaten of de zinsnede ook op extraneï slaat.

UITSpraak in de zaak van:

[naam], te [woonplaats], opposant van een uitspraak van de Voorzitter van het College van 3 maart 1994.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij brief, verzonden op 10 november 1993, heeft het college van bestuur van de Universiteit Utrecht opposant meegedeeld afwijzend te hebben beslist op diens verzoek om te worden vrijgesteld van het betalen van examengeld, verschuldigd wegens een inschrijving als extraneus, voor het studiejaar 1993-1994.

Bij beroepschrift, door het College ontvangen op 25 november 1993, heeft opposant tegen voormelde beslissing beroep ingesteld.

Bij de in hoofde dezer genoemde uitspraak van de Voorzitter is het beroep van opposant ongegrond verklaard.

Bij brief van 8 maart 1994 heeft opposant verzet gedaan tegen die uitspraak.

Het College heeft opposant in de gelegenheid gesteld op het verzet te worden gehoord op 9 mei 1994. Oppositant heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

2. DE BEOORDELING VAN HET VERZET

Oppositant betoogt dat hij aan het gestelde onder punt 15.5 op blz. 13 van een brochure, die hem in het kader van een verzoek tot inschrijving is toegezonden, het vertrouwen mocht ontlenen, mede in aanmerking genomen het feit dat hij ook in het studiejaar 1992-1993 zonder bijbetaling was ingeschreven als extraneus, dat hij ook voor het studiejaar 1993-1994 zonder nadere betaling zou worden ingeschreven als extraneus, nu hij reeds aan de Haagsche Hogeschool als student staat ingeschreven.

Het College overweegt dat hetgeen de Voorzitter heeft geconcludeerd met betrekking tot de vraag, of opposant op grond van de wet gehouden was examengeld te betalen alvorens als extraneus te worden ingeschreven, juist is. Oppositant heeft dienaangaande ook geen grieven aangevoerd. Het betoog van opposant komt er in feite op neer dat het college van bestuur op grond van het vertrouwensbeginsel gehouden zou zijn hem in strijd met de wet in te schrijven als extraneus, ook al is door hem geen examengeld betaald. Het College overweegt dat reeds nu de door opposant aangehaalde brochure niet ondubbelzinnig aan degenen die als student zijn ingeschreven en elders als extraneus wens te worden ingeschreven, aanspraak geeft op vrijstelling of vermindering van examengeld - er wordt slechts gesproken van een kunnen - het beroep op die brochure opposant niet kan baten, nog daargelaten of de zinsnede ook op extraneï slaat.

Gelet op de gang van zaken met betrekking tot zijn inschrijving voor het studiejaar 1992-1993 kan niet staande worden gehouden dat het college van bestuur van de Universiteit Utrecht niet meer vrij zou staan, niettegenstaande het feit dat opposant voor het studiejaar 1992-1993 als extraneus zonder nadere betaling alsnog was ingeschreven, van opposant alvorens hem voor het studiejaar 1993-1994 in te schrijven, betaling van examengeld te verlangen.

Het verzet van opposant is dan ook ongegrond. Reeds daarom is geen plaats voor toewijzing van de vordering van opposant tot vergoeding, door de Universiteit Utrecht, van gemaakte kosten.

Het College wenst echter het volgende op te merken. Indien opposant om inschrijving als student zou hebben verzocht zou opposant ingevolge artikel 7.48 WHW geen nadere betaling zijn verschuldigd. Gebleken is dat opposant evengoed als student voor de door hem beoogde studie had kunnen worden ingeschreven. Het staat hem dan vrij al dan niet aan het onderwijs deel te nemen. Niet gebleken is dat opposant enig belang heeft bij inschrijving als extraneus in plaats van als student. Het College is van oordeel dat in dit licht gezien, het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, indien opposant alsnog zou verzoeken om inschrijving als student per 1 september 1993, gehouden zou zijn dat verzoek alsnog te honoreren. Wellicht ten overvloede

merkt het College nog op dat het ervan uit gaat dat het college van bestuur van de Universiteit Utrecht eveneens alsnog tot inschrijving als extraneus per 1 september 1993 overgaat indien opposant alsnog het vereiste examengeld betaalt.

3. BESLISSING

Het College

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer : 1993/046
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 13 december 1993
Partijen : Appellante en Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden
[restitutie] Collegegeld
[beëindiging] Inschrijving
Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 4
WHW artikel 7.49 lid 1
WHW artikel 9.4
WHW artikel 16.30
UWO artikel 61 lid 1 aanhef en onderdeel a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Naar blijkt uit haar hiervoor vermelde brief van 27 oktober 1993, alsmede uit haar beroepschrift, heeft appellante de studie bestuurskunde gestaakt, omdat zij tot de conclusie is gekomen dat die studie niet geschikt voor haar is, en zij deze overigens ook als voor haar te zwaar ervaart. Deze omstandigheden vormen ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat het in geding zijnde verzoek van appellante ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW, onderscheidenlijk het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW moest worden afgewezen, zoals bij de bestreden beslissing is gedaan.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 2 november 1993 verzonden beslissing heeft het hoofd van het bureau studentenadministratie van verweerdere universiteit, kennelijk namens verweerder, het verzoek van appellante om beëindiging van haar inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 en terugbetaling van het door haar ter zake van die inschrijving betaalde collegegeld afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 29 november 1993 en aangevuld bij brief van appellante van 30 november 1993, beroep ingesteld.

2. MOTIVERING

Appellante is voor het studiejaar 1993-1994 aan verweerdere universiteit ingeschreven als student voor de opleiding bestuurskunde.

Bij brief van 27 oktober 1993 heeft appellante verweerder onder meer meegedeeld haar studie te hebben gestaakt. Daarbij heeft zij verweerder het verzoek gedaan, als hiervoor in rubriek 1 vermeld.

Bij de in dit geding bestreden beslissing is dit verzoek afgewezen. Aan die beslissing is - samengevat - de overweging ten grondslag gelegd dat in het geval van appellante geen sprake is van omstandigheden, zoals ziekte of bijzondere familieomstandigheden, op grond waarvan ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) de inschrijving als student kan worden beëindigd, en dat dientengevolge niet tot terugbetaling van collegegeld kan worden overgegaan.

In beroep heeft appellante - samengevat - onder meer aan gevoerd dat bij de bestreden beslissing haar verzoek ten onrechte is afgewezen, omdat de studie bestuurskunde haar te zwaar is gebleken.

De Voorzitter van het College overweegt dienaangaande als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste en vierde lid, van de WHW - voor zover hier van belang -, in verbinding met artikel 9.4, derde lid, van de WHW, wordt op het schriftelijk verzoek van degene die als student is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door of namens het college van bestuur beëindigd in geval van het behalen van het afsluitend examen van de opleiding, alsmede in geval van ziekte van de student dan wel bijzondere omstandigheden in diens familie. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW - voor zover thans van belang - wordt, indien de inschrijving op grond van artikel 7.42 van de WHW is beëindigd, voor elke maand van het studiejaar dat betrokkene niet meer is ingeschreven, eentiende gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald.

Naar blijkt uit haar hiervoor vermelde brief van 27 oktober 1993, alsmede uit haar beroepschrift, heeft appellante de studie bestuurskunde gestaakt, omdat zij tot de conclusie is gekomen dat die studie niet geschikt voor haar is, en zij deze overigens ook als voor haar te zwaar ervaart. Deze omstandigheden vormen ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit, terwijl de WHW overigens geen gronden kent om tot beëindiging van een zodanige inschrijving te komen. Derhalve moet worden geoordeeld dat het in geding zijnde verzoek van appellante ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW, onderscheidenlijk het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW moest worden afgewezen, zoals bij de bestreden beslissing is gedaan.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep - in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O., welk artikel ingevolge artikel 16.30 van de WHW voorsnog op het College van toepassing is - kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer	: 1993/047
Rechter[s]	: mr. Van der Bend
Datum uitspraak	: 13 juni 1994
Partijen	: Appellant en Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: [voldoening] Collegegeld Inschrijving Inschrijvingsvoorwaarden Omvang geding Studiejaar
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 WHW artikel 1.1 lid 1 onderdeel k WHW artikel 7.32 lid 1 WHW artikel 7.32 lid 4

Uitspraak
Hoofdoverwegingen

WHW artikel 7.37 lid 2
Awb artikel 8:60
UWWO artikel 61 lid 1 aanhef en onderdeel a
: Ongegrond
: Vast staat dat appelland eerst op 12 oktober 1993 bij verweerder een verzoek heeft ingediend tot inschrijving van hem als student voor het studiejaar 1993-1994. Voorts blijkt uit de gedingstukken dat appelland zijn bank eerst op 14 oktober 1993 opdracht heeft gegeven het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld over te maken naar de rekening van verweeders universiteit. Nu verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW eerst na laatst vermelde datum kon overgaan tot inschrijving van appelland als student voor het studiejaar 1993-1994, moet worden geoordeeld dat het hem ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, vierde lid, tweede volzin, van de WHW niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar
(...)
Gelet op de datum waarop door appelland is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van hem als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uit spraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118, kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 oktober 1993 hetzij 1 november 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van dat studie jaar, moet worden geoordeeld dat appelland door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 18 november 1993 verzonden schrijven heeft verweerder aan appelland naar aanleiding van diens verzoek mede deling gedaan van zijn beslissing tot inschrijving van hem als student voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van het studiejaar 1993-1994.

Tegen deze beslissing heeft appelland bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 29 november 1993, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 21 januari 1994 een verweerschrift ingediend en op 25 maart 1994 desverzocht nog enkele stukken in het geding gebracht.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat geldt voor 1 januari 1994. Bij een door hem ondertekend formulier, gedagtekend 12 oktober 1993, door verweerder ontvangen op dezelfde datum, heeft appelland verweerder verzocht om voor het studiejaar 1993-1994 als student voor de opleiding Nederlands recht te worden ingeschreven.

Nadat verweerder het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld op 21 oktober 1993 van appelland had ontvangen, heeft hij naar aanleiding van diens voormeld verzoek de in dit geding bestreden beslissing genomen. Verweerder heeft die beslissing doen steunen op - samengevat - de overweging dat, nu door appelland eerst in oktober 1993 is voldaan aan de voorwaarden om tot inschrijving van hem als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, het ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) niet mogelijk is om die inschrijving te doen gelden vanaf de aanvang van dat studiejaar.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - samen gevat - onder meer het volgende aangevoerd. Hij heeft vooraf gaand aan het studiejaar 1993-1994 geen formulier van de centrale studentenadministratie van verweerdere universiteit ontvangen voor indiening van een verzoek tot inschrijving voor dat studiejaar, hoewel voor die administratie geen reden bestond om aan te nemen dat hij zijn studie aan verweerdere universiteit niet in dat studiejaar zou voortzetten. In die omstandigheid is bij de bestreden beslissing dan ook ten onrechte geen aanleiding gevonden om hem vanaf de aanvang van het studiejaar 1993-1994 als student in te schrijven.

De Voorzitter van het College overweegt als volgt. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW dient ieder, die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een universiteit, zich door het college van bestuur als student, auditor of extraneus te laten inschrijven. Bij het vierde lid, eerste en tweede volzin, van dat artikel is als volgt bepaald:

“De inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar.”

Ingevolge het bepaalde bij artikel 1.1, eerste lid, onder k, van de WHW wordt in de WHW onder studiejaar verstaan het tijdvak, dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

Bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW - voor zover hier van belang - is als volgt bepaald: “Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan (...)”

Vast staat dat appellant eerst op 12 oktober 1993 bij verweerder een verzoek heeft ingediend tot inschrijving van hem als student voor het studiejaar 1993-1994. Voorts blijkt uit de gedingstukken dat appellant zijn bank eerst op 14 oktober 1993 opdracht heeft gegeven het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld over te maken naar de rekening van verweerdere universiteit. Nu verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW eerst na laatst vermelde datum kon overgaan tot inschrijving van appellant als student voor het studiejaar 1993-1994, moet worden geoordeeld dat het hem ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, vierde lid, tweede volzin, van de WHW niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar.

Voorts overweegt de Voorzitter van het College als volgt.

Gelet op de datum waarop door appellant is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van hem als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uit spraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118, kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 oktober 1993 hetzij 1 november 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 oktober 1993 resterende gedeelte van dat studiejaar, moet worden geoordeeld dat appellant door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan.

Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Ook indien zou moeten worden aangenomen dat appellant het inschrijvingsformulier voor het studiejaar 1993-1994 - ten aanzien waarvan in het verweerschrift wordt gesteld dat dit op 14 juli 1993 aan appellant is toegezonden - niet heeft ontvangen, brengt dit niet mee dat appellant niet gehouden was zich ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW voor de aanvang van dat studiejaar als student aan verweerdere universiteit te laten inschrijven, nu hij voornemens was vanaf dat tijdstip gebruik te maken van de in die bepaling bedoelde voorzieningen van die universiteit. De gevolgen van het feit dat appellant heeft verzuimd zorg te dragen voor tijdige inschrijving van hem voor het studiejaar 1993-1994, heeft verweerder dan ook terecht voor rekening van appellant gelaten.

Voor zover appellant in beroep nog grieven naar voren heeft gebracht over problemen met betrekking tot zijn inschrijving voor de studiejaar 1991-1992 en 1992-1993 aan verweerdere universiteit, moet aan die grieven voorbij worden gegaan, reeds omdat daarmee wordt getreden buiten het kader van het in geding zijnde verzoek van appellant en de daarop door verweerder genomen beslissing.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak de Voorzitter van het College niet nodig voor, omdat het beroep van appellant - in de termen van artikel 61, eerste lid, aanhef en onder a, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. - kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het college

verwerpt het beroep.

•

Zaaknummer : 1993/060
Rechter[s] : mr. Van der Bend
Datum uitspraak : 8 juli 1994
Partijen : Appellant en Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : [restitutie] Collegegeld
Contractonderwijs
[beëindiging] Inschrijving
Omzetting collegegeld naar vergoeding
Vergoeding
Vrijstelling
Artikelen : Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6
WHW artikel 7.32 lid 1
WHW artikel 7.42 lid 1
WHW artikel 7.42 lid 4
WHW artikel 7.49 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Indien de inschrijving is beëindigd op grond van artikel 7.42 van de WHW, vindt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW gedeeltelijke terugbetaling van het door de betrokkene betaalde collegegeld plaats op de voet van die bepaling. Uit zijn hiervoor vermeld verzoek van 17 oktober 1993 aan verweerder blijkt dat appellant ten tijde van dat verzoek reeds kennis droeg van de beslissing van de examencommissie van de opleiding sociologie tot afwijzing van zijn voormeld vrijstellingsverzoek, en voorts dat appellant aan zijn eerst genoemd verzoek de omstandigheid van afwijzing van zijn laatstvermeld verzoek ten grondslag heeft gelegd. Die omstandigheid vormt evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit. Derhalve moet worden geoordeeld dat het in geding zijnde verzoek van appellant, voorzover het betreft beëindiging van zijn inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 en terugbetaling van het ter zake daarvan betaalde collegegeld, ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42 van de WHW, onderscheidenlijk b2t bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW moest worden afgewezen, zoals verweerder bij de in dit geding bestreden beslissing heeft gedaan.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 12 november 1993 verzonden schrijven heeft verweerder aan appellant mededeling gedaan van zijn beslissing tot afwijzing van het verzoek van appellant tot primair beëindiging van diens inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 en terugbetaling van het door hem ter zake van die inschrijving betaalde collegegeld, en subsidiair omzetting van dat collegegeld in een vergoeding voor door hem aan verweerdere universiteit eventueel te volgen contractonderwijs.

Tegen die beslissing heeft appellant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 13 december 1993, beroep ingesteld.

Appellant en verweerder hebben op 20 december 1993, onderscheidenlijk 21 december 1993 en 13 april 1994 desverzocht stukken met betrekking tot het geding aan het College doen toekomen.

2. MOTIVERING

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994. Op zijn verzoek, ingediend bij een door hem ondertekend formulier, gedagtekend 20 augustus 1993 en door verweerder ontvangen op 23 augustus 1993, is appellant voor het studie jaar 1993-1994 aan verweerders universiteit ingeschreven als student voor de deeltijdse opleiding sociologie. Op 24 september 1993 heeft verweerder hem een bewijs van deze inschrijving verstrekt.

Bij brief van 17 oktober 1993 heeft appellant, nadat hem eerder door een studentendecaan van verweerders universiteit mondeling en schriftelijk informatie ter zake was verstrekt, kennelijk beoogd verweerder het verzoek te doen, als hier boven in rubriek 1 vermeld.

Bij de in dit geding bestreden beslissing heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Verweerder heeft die beslissing doen steunen op vooreerst de overweging dat in het geval van appellant geen sprake is van omstandigheden, op grond waarvan ingevolge de artikelen 7.42 en 7.49 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) beëindiging van de inschrijving als student en terugbetaling van het ter zake van die inschrijving betaalde collegegeld kan plaatsvinden.

Wat betreft de door appellant gevraagde omzetting van dat collegegeld in een financiële vergoeding voor contractonderwijs, heeft verweerder overwogen dat de bevoegdheid tot uitvoering van de regeling van die vergoeding bij uitsluiting toekomt aan de desbetreffende faculteit. Ter ondersteuning van het beroep heeft appellant - samen gevat - onder meer het volgende aangevoerd. Hij heeft zich voor het studiejaar 1993-1994 aan verweerders universiteit als student voor de opleiding sociologie laten inschrijven onder de voorwaarde, dat hem door de examencommissie van die opleiding op grond van het door hem behaalde doctoraalexamen Nederlands recht vrijstelling van het afleggen van enige tentamens zou worden verleend. Die commissie heeft echter, hoewel zij zijn evenbedoelde voorwaarde kende, zijn desbetreffend verzoek van 22 augustus 1993 eerst bij een door hem op 21 oktober 1993, derhalve ruim anderhalve maand na aanvang van voormeld studiejaar ontvangen beslissing afgewezen. Indien hem van de afwijzing van zijn vrijstellingsverzoek mededeling zou zijn gedaan voor de aanvang van voormeld studiejaar, dan had hij gekozen voor een studie aan een andere universiteit of eventueel voor contractonderwijs aan verweerders universiteit. Onder die omstandigheden heeft verweerder bij de bestreden beslissing zijn verzoek niet mogen afwijzen.

De Voorzitter van het College overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW dient ieder, die wenst gebruik te kunnen maken vanonder wijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een universiteit, zich door het college van bestuur als student, auditor of extraneus te laten inschrijven.

Bij het vierde lid van dat artikel - voor zover thans van belang - is bepaald dat de inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.42, eerste en vierde lid, van de WHW wordt op het verzoek van degene, die is ingeschreven als student voor een opleiding aan een universiteit, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het college van bestuur in de loop van dat studiejaar beëindigd ingeval van - kort gezegd - afstuderen, ziekte of bijzondere familieomstandigheden.

Indien de inschrijving is beëindigd op grond van artikel 7.42 van de WHW, vindt ingevolge het bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW gedeeltelijke terugbetaling van het door de betrokkene betaalde collegegeld plaats op de voet van die bepaling. Uit zijn hiervoor vermeld verzoek van 17 oktober 1993 aan verweerder blijkt dat appellant ten tijde van dat verzoek reeds kennis droeg van de beslissing van de examencommissie van de opleiding sociologie tot afwijzing van zijn voormeld vrijstellingsverzoek, en voorts dat appellant aan zijn eerst genoemd verzoek de omstandigheid van afwijzing van zijn laatstvermeld verzoek ten grondslag heeft gelegd. Die omstandigheid vormt evenwel geen grond voor beëindiging van de inschrijving als student voor een opleiding aan een universiteit. Derhalve moet worden geoordeeld dat het in geding zijnde verzoek van appellant, voorzover het betreft beëindiging van zijn inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 en terugbetaling van het ter zake daarvan betaalde collegegeld, ingevolge het bepaalde

bij artikel 7.42 van de WHW, onderscheidenlijk b2t bepaalde bij artikel 7.49, eerste lid, van de WHW moest worden afgewezen, zoals verweerder bij de in dit geding bestreden beslissing heeft gedaan.

De Voorzitter van het College overweegt voorts dat de wet de mogelijkheid van omzetting van - in het kader van een voltooide inschrijving als student - betaald collegegeld in een vergoeding voor het volgen van contractonderwijs niet kent, waarbij zij aangetekend dat de vraag rijst in hoeverre appellant aan zijn inschrijving als student voor een deeltijdstudie niet het recht zou kunnen ontleen het door hem gewenste onderwijs te volgen. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

De Voorzitter van het College

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 1993/083
Rechter[s]	: mr. Olivier, dr. Brommer, mr. Hingst
Datum uitspraak	: 10 juni 1994
Partijen	: Appellant en Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: Beheersing Nederlandse taal Beslissing Bevoegdheid College Buitenlands diploma Doorzending Mededeling Post stempel Taaltoets Nederlandse taal Ter post bezorging Vooropleidingseisen Vrijstelling
Artikelen	: WHW artikel 7.24 WHW artikel 7.28 lid 2 tweede volzin
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: Het bestreden schrijven van 25 november 1993 van een medewerker van het bureau van verweerder kan zowel naar inhoud als vormgeving naar het oordeel van het College niet als een zodanige beslissing van een instellingsbestuur worden aangemerkt. Het is veeleer aan te merken als een informatieve mededeling. Ook het feit dat de betrokken medewerker door verweerder terzake geen bevoegdheid is toegekend bindende beslissingen te nemen, wijst erop dat geen sprake is geweest van een beslissing als bedoeld in artikel 7.28, tweede lid, van de W.H.W. verweerder moet zodanige beslissing nog nemen. Ook overigens houdt voormeld schrijven geen voor beroep bij het College vatbare beslissing in, zodat appellant reeds om die reden in zijn beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, verweerder,
gemachtigde: mr. P.J. Lander, werkzaam bij het bureau van verweerder.

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief, verzonden op 25 november 1993, heeft een mede werker van het bureau van verweerder appellant meegedeeld dat deze, alvorens als student aan verweerdere universiteit te

kunnen worden ingeschreven, de "vruchttoets Nederlands" van het Talenpracticum van de universiteit met goed gevolg moet hebben afgelegd.

Tegen die mededeling heeft appelland bij brief, blijkens het PTT-stempel ter post bezorgd op 28 december 1993 en door het College ontvangen 30 december 1993, beroep ingesteld bij het College.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend en de op het geding betrekking hebbende stukken overgelegd.

Het geding is op 9 mei 1994 ter openbare zitting van het College behandeld, alwaar partijen - verweerder vertegenwoordigd door zijn gemachtigde hun standpunt nader hebben toegelicht.

2. MOTIVERING

Met ingang van 1 januari 1994 is de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) in werking getreden en de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (hierna: W.H.W.) gewijzigd. De in dit kader gegeven regels van overgangsrecht brengen mee dat op het onderhavige beroep moet worden beslist met toepassing van laatstgenoemde wet zoals die luidde vóór 1 januari 1994, met dien verstande dat ten aanzien van de bevoegdheid van het College een partij te veroordelen in de kosten van de procedure, ingevolge het overgangsrecht artikel 8:75 Awb van toepassing is.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.28, tweede lid, tweede volzin, van de W.H.W. kan het instellingsbestuur van een Nederlandse universiteit aan de bezitter van een buiten Nederland afgegeven diploma, dat niet ingevolge de eerste volzin bij ministeriële regeling als tenminste gelijkwaardig aan het v.w.o.-diploma is aangemerkt, vrijstelling verlenen van de voor inschrijving aan een universiteit bij artikel 7.24, eerste lid, gestelde (vooropleidings)eis betreffende het bezit van een v.w.o.-diploma, indien dat diploma naar het oordeel van het instellingsbestuur tenminste gelijkwaardig is aan het v.w.o.-diploma. Het instellingsbestuur kan daarbij, ingevolge het bepaalde bij de derde volzin, bepalen dat de vrijstelling niet wordt verleend dan nadat ten genoegen van de desbetreffende examencommissie het bewijs is geleverd van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het onderwijs.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.68 van de W.H.W. kan van een beslissing van een instellingsbestuur als bedoeld in artikel 7.28 voormeld bij het College beroep worden ingesteld.

Appelland, die de Nederlandse nationaliteit bezit en op Sint Maarten onderwijs op de lagere school heeft genoten, is in het bezit van een aldaar afgegeven diploma L.T.S. Naar zijn zeggen was de Nederlandse taal aan de L.T.S. de voertaal vanaf het derde jaar. In Florida (U.S.A.) heeft hij de titel "Bachelor in Architecture" verworven.

Appelland heeft verweerder verzocht aan zijn universiteit te worden ingeschreven teneinde de studie bouwkunde aan te vangen. Daarvoor is - nu appelland niet in het bezit is van een v.w.o.-diploma vereist een vrijstelling als bedoeld in artikel 7.28, tweede lid, voormeld.

Het bestreden schrijven van 25 november 1993 van een medewerker van het bureau van verweerder kan zowel naar inhoud als vormgeving naar het oordeel van het College niet als een zodanige beslissing van een instellingsbestuur worden aangemerkt. Het is veeleer aan te merken als een informatieve mededeling. Ook het feit dat de betrokken medewerker door verweerder terzake geen bevoegdheid is toegekend bindende beslissingen te nemen, wijst erop dat geen sprake is geweest van een beslissing als bedoeld in artikel 7.28, tweede lid, van de W.H.W. verweerder moet zodanige beslissing nog nemen. Ook overigens houdt voormeld schrijven geen voor beroep bij het College vatbare beslissing in, zodat appelland reeds om die reden in zijn beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Wellicht ten overvloede merkt het College nog op dat verweerder gehouden is alsnog op het verzoek van appelland te beslissen en dat bij het nemen van die beslissing geen betekenis behoort toe te komen aan het feit dat appelland reeds enige malen de toets niet heeft behaald.

Het College acht geen termen aanwezig toepassing te geven artikel 8:75 Awb.
Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

Het College

verklaart appelland niet-ontvankelijk in zijn beroep.

•

Zaaknummer : 1994/042.1 (verzet)
Rechter[s] : mrs. Loeb, Hingst, Martens

Datum uitspraak	: 17 maart 1994
Partijen	: Opposante
Trefwoorden	: Bevoegdheid College Inschrijving Termijnoverschrijding Vakantie Verzet
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650), artikel 1 lid 3 deel 6 WVO artikel 139 lid 3 UWWO artikel 61 lid 2 eerste volzin
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: Ter verontschuldiging van de termijnoverschrijding heeft opposante aangevoerd dat de uitspraak van de Voorzitter van het College naar haar huisadres is gezonden in de periode, waarin zij wegens vakantie afwezig was, te weten van 12 december 1993 tot 10 januari 1994, en dat zij eerst op laatst genoemde datum kennis van de uitspraak heeft kunnen nemen. Hetgeen opposante aldus heeft aangevoerd, is onvoldoende om te komen tot het oordeel dat zij het verzet heeft gedaan zo spoedig als dit redelijkerwijze kon worden verlangd. Het College overweegt hiertoe dat is gesteld, noch gebleken, dat het voor opposante niet mogelijk is geweest een regeling te treffen, waarbij de voor haar bestemde post tijdens haar afwezigheid zou worden behandeld. Daarbij valt nog op te merken dat aan opposante bekend was gemaakt dat de uitspraak van de voorzitter van het College rond 13 december 1993 verzonden zou worden.

UITSpraak in de zaak van:

[naam], te [woonplaats], opposante
tegen een uitspraak van de Voorzitter van het College van 13 december 1993.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 13 oktober 1993 verzonden brief heeft het hoofd studentenzaken van de Hogeschool Holland te Diemen namens het college van bestuur van die hogeschool aan opposante meegedeeld dat opposante voor het studiejaar 1993-1994 niet wordt ingeschreven aan die hogeschool.

Tegen deze beslissing heeft opposante bij een beroep schrift, ingekomen bij het College op 25 november 1993, beroep ingesteld.

De Voorzitter van het College heeft bij zijn in hoofde deze genoemde uitspraak opposante niet-ontvankelijk in haar beroep verklaard op de grond, dat het College niet bevoegd is om over de door haar bestreden beslissing te oordelen.

Afschrift van die uitspraak is aan opposante verzonden bij aangetekende brief van gelijke datum.

Tegen die uitspraak heeft opposante bij een blijkens het poststempel op 17 januari 1994 ter post bezorgde brief verzet bij het College gedaan.

Het College heeft opposante in de gelegenheid gesteld op het verzet te worden gehoord op 28 februari 1994. Opposante heeft daarvan gebruik gemaakt.

2. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZET

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994. Ingevolge het bepaalde bij artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hierna: het Be sluit) kan tegen een uitspraak van de Voorzitter van het College, als hier aan de orde, binnen zeven dagen na de dag waar op zij is verzonden, verzet bij het College worden gedaan.

Ingevolge het bepaalde bij het tweede lid, laatste volzin, van voormeld artikel van het Besluit, gelezen in verbinding met artikel 139, derde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, blijft, wanneer het verzet na afloop van de in artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Besluit genoemde termijn is gedaan, niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan

achterwege, indien de opposant aantoont dat hij het verzet heeft gedaan zo spoedig als dit redelijkerwijze kon worden verlangd. Uit hetgeen in rubriek 1 is overwogen met betrekking tot het verloop van de procedure, volgt dat opposante het verzet heeft gedaan na afloop van de in artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Besluit genoemde termijn.

Ter verontschuldiging van de termijnoverschrijding heeft opposante aangevoerd dat de uitspraak van de Voorzitter van het College naar haar huisadres is gezonden in de periode, waarin zij wegens vakantie afwezig was, te weten van 12 december 1993 tot 10 januari 1994, en dat zij eerst op laatst genoemde datum kennis van de uitspraak heeft kunnen nemen.

Hetgeen opposante aldus heeft aangevoerd, is onvoldoende om te komen tot het oordeel dat zij het verzet heeft gedaan zo spoedig als dit redelijkerwijze kon worden verlangd. Het College overweegt hiertoe dat is gesteld, noch gebleken, dat het voor opposante niet mogelijk is geweest een regeling te treffen, waarbij de voor haar bestemde post tijdens haar afwezigheid zou worden behandeld. Daarbij valt nog op te merken dat aan opposante bekend was gemaakt dat de uitspraak van de voorzitter van het College rond 13 december 1993 verzonden zou worden. Uit het vorenstaande volgt dat opposante niet-ontvankelijk in haar verzet moet worden verklaard. Dienovereenkomstig wordt beslist.

3 DE BESLISSING

Het College

verklaart opposante niet-ontvankelijk in haar verzet.

•

Zaaknummer	: 1994/060.1 (verzet)
Rechter[s]	: mrs. Loeb, Hingst, Olivier
Datum uitspraak	: 6 december 1994
Partijen	: Opposant
Trefwoorden	: Termijnoverschrijding Verzet
Artikelen	: Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) artikel 1 lid 3 deel 6 UWWO artikel 61 lid 2 eerste volzin
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: Uit hetgeen in rubriek 1 is overwogen met betrekking tot het verloop van de procedure, volgt dat opposant het verzet niet heeft gedaan binnen de in artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Besluit daartoe gestelde termijn. Ter zake van deze termijnoverschrijding heeft opposant aangevoerd dat het onzorgvuldig jegens hem is dat hem voor het doen van verzet tegen de uitspraak van de Voorzitter van het College een termijn van slechts zeven dagen wordt gesteld, terwijl die uitspraak een half jaar op zich heeft laten wachten. Hetgeen opposant aldus heeft aangevoerd, kan niet tot het oordeel leiden dat hij heeft aangetoond dat hij het verzet heeft gedaan, zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd. Nu overigens evenmin is gebleken van feiten of omstandigheden, die tot dat oordeel aanleiding kunnen geven, dient opposant niet-ontvankelijk in zijn verzet te worden verklaard.

UITSPRAAK in de zaak van:

[naam], te [woonplaats], opposant
tegen een uitspraak van de Voorzitter van het College van 8 juli 1994.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 12 november 1993 verzonden brief heeft het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam aan opposant mededeling gedaan van zijn beslissing tot afwijzing van het verzoek van opposant tot primair beëindiging van diens inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 en terugbetaling van het door hem ter zake van die inschrijving betaalde collegegeld, en subsidiair omzetting van dat collegegeld in een vergoeding voor door hem aan genoemde universiteit eventueel te volgen contractonderwijs.

Tegen die beslissing heeft opposant bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 13 december 1993, beroep ingesteld.

De Voorzitter van het College heeft bij zijn in hoofde dezes genoemde uitspraak het beroep van opposant verworpen. Afschrift van die uitspraak is aan opposant verzonden bij aangetekende brief van gelijke datum.

Tegen die uitspraak heeft opposant bij een blijkens het poststempel op 18 juli 1994 ter post bezorgde brief verzet bij het College gedaan.

Het College heeft opposant in de gelegenheid gesteld op het verzet te worden gehoord op 24 oktober 1994. Opposant heeft daarvan geen gebruik gemaakt.

2. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZET

Het beroep is ingesteld voor 1 januari 1994. Dientengevolge is ingevolge het bepaalde bij deel 6, artikel 1, derde lid, van de Wet van 16 december 1993 (Stb. 650) ten aanzien van de behandeling van het beroep het recht van toepassing, zoals dat gold voor 1 januari 1994. Ingevolge het bepaalde bij artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Uitvoeringsbesluit W.W.O. (hierna: het Be sluit) kan tegen een uitspraak van de Voorzitter van het College, als hier aan de orde, binnen zeven dagen na de dag waar op zij is verzonden, verzet bij het College worden gedaan. Ingevolge het bepaalde bij het tweede lid, laatste volzin, van voormeld artikel van het Besluit, gelezen in verbinding met artikel 139, derde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, blijft, wanneer het verzet na afloop van de in artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Besluit is gedaan, niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de opposant aantoont dat hij het verzet heeft gedaan zo spoedig als dit redelijkerwijze kon worden verlangd.

Uit hetgeen in rubriek 1 is overwogen met betrekking tot het verloop van de procedure, volgt dat opposant het verzet niet heeft gedaan binnen de in artikel 61, tweede lid, eerste volzin, van het Besluit daartoe gestelde termijn.

Ter zake van deze termijnoverschrijding heeft opposant aan gevoerd dat het onzorgvuldig jegens hem is dat hem voor het doen van verzet tegen de uitspraak van de Voorzitter van het College een termijn van slechts zeven dagen wordt gesteld, terwijl die uitspraak een half jaar op zich heeft laten wachten.

Hetgeen opposant aldus heeft aangevoerd, kan niet tot het oordeel leiden dat hij heeft aangetoond dat hij het verzet heeft gedaan, zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

Nu overigens evenmin is gebleken van feiten of omstandig heden, die tot dat oordeel aanleiding kunnen geven, dient opposant niet-ontvankelijk in zijn verzet te worden verklaard. Dienovereenkomstig wordt beslist.

3. DE BESLISSING

Het College

verklaart opposant niet-ontvankelijk in diens verzet.

•

Zaaknummer	: 1994/087
Rechter[s]	: mr. Van der Bend
Datum uitspraak	: 1 juli 1994
Partijen	: Appellante en Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: [restitutie] Collegegeld [voldoening] Collegegeld Inschrijving Overmacht Studiejaar Vereenvoudigde afdoening
Artikelen	: WHW artikel 1.1 lid 1 aanhef en onderdeel k WHW artikel 7.32 lid 1 WHW artikel 7.32 lid 4 WHW artikel 7.37 lid 2 Awb artikel 8:54 lid 1 aanhef en onderdeel c
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: Uit de stukken van het geding blijkt dat appellante het ter zake van de inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 verschuldigde collegegeld in gedeelten heeft doen overschrijven

naar de rekening van verweerders universiteit, en wel f. 430,- op 27 oktober 1993 en f. 1.620,- op 22 november 1993. Nu appellante voorts eerst op 24 november 1993 verweerder opnieuw heeft doen verzoeken om haar als student voor het studiejaar 1993-1994 in te schrijven, kon verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW eerst na die datum daartoe overgaan. Derhalve moet worden geoordeeld dat het aan verweerder ingevolge het bepaalde bij het vierde lid, tweede volzin, van dat artikel niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar. Voorts overweegt het College als volgt. Gelet op de datum waarop door appellante is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uitspraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118, kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 november 1993 hetzij 1 december 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 november 1993 resterende gedeelte van dat studiejaar, moet worden geoordeeld dat appellante door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan. Hetgeen appellante in beroep heeft doen aanvoeren, vermag niet tot een ander oordeel te leiden. De omstandigheid dat appellante ten tijde van de indiening voor de eerste maal van haar verzoek tot inschrijving aan verweerders universiteit als student voor het studiejaar 1993-1994 door toedoen van - naar zij stelt - haar vader niet over voldoende saldo op haar girorekening beschikte om het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld te voldoen, moet aan haar worden toegerekend. Verweerder heeft dan ook de gevolgen van het feit dat appellante te gevolge daarvan niet voor de aanvang van dat studiejaar 1993-1994 heeft voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor dat studiejaar te kunnen overgaan, terecht voor haar rekening gelaten.

UITSPRAAK in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellante,
gemachtigde: J. van den Brink, te Nieuwerkerk aan den IJssel,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij een op 17 december 1993 verzonden schrijven heeft verweerder aan appellante naar aanleiding van haar verzoek mededeling gedaan van zijn beslissing tot inschrijving van haar als student voor het vanaf 1 november 1993 resterende gedeelte van het studiejaar 1993-1994. Tegen deze beslissing heeft appellante bij een beroepschrift, ingekomen bij het College op 10 januari 1994, beroep doen instellen.

Verweerder heeft op 21 maart 1994 een verweerschrift ingediend en op 29 maart 1994 en 5 april 1994 desverzocht nog enkele stukken in het geding gebracht.

2. MOTIVERING

Bij een door haar ondertekend formulier, gedagtekend 3 augustus 1993, door verweerder ontvangen op 4 augustus 1993, heeft appellante verweerder verzocht om voor het studiejaar 1993-1994 te worden ingeschreven als student voor de opleiding Nederlands recht, alsmede de opleiding kunstgeschiedenis en archeologie.

Bij brief van 15 november 1993 heeft verweerder voormeld formulier aan appellante teruggazonden. Daarbij heeft hij haar voorts mededeling gedaan van zijn beslissing om haar voormeld inschrijvingsverzoek niet te behandelen, omdat zij het ter zake van de inschrijving als

student voor het studiejaar 1993-1994 verschuldigde collegegeld niet heeft voldaan, hoewel hij haar bij brief van 19 oktober 1993 daartoe tot 1 november 1993 in de gelegenheid heeft gesteld.

Vervolgens heeft appellante bij brief van 24 november 1993, onder overlegging van voormeld formulier en een bewijs van voldoening van het ter zake van de inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 verschuldigde collegegeld, verweerder opnieuw doen verzoeken om haar voor dat studiejaar als student voor beide vorengenoemde opleidingen in te schrijven. Daarbij heeft zij doen mededelen dat ten tijde van de indiening voor de eerste maal van haar verzoek om inschrijving als student voor dat studiejaar het saldo op haar girorekening onvoldoende was om het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld te kunnen voldoen.

Naar aanleiding van dit laatste verzoek heeft verweerder de in dit geding bestreden beslissing genomen. Verweerder heeft die beslissing doen steunen op de overweging dat, nu door appellante eerst in november 1993 is voldaan aan de voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, het ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) niet mogelijk is om die inschrijving te doen gelden vanaf de aanvang van dat studiejaar.

Ter ondersteuning van het beroep heeft appellante - samengevat - het volgende doen aanvoeren. Zij heeft bij de indiening voor de eerste maal van haar verzoek tot inschrijving aan verweerders universiteit als student voor het studiejaar 1993-1994 het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld niet kunnen voldoen, omdat daartoe door haar vader te gevolge van zijn afwezigheid geen geld van zijn girorekening was overgemaakt naar haar girorekening. Nu bij de bestreden beslissing is geweigerd om haar inschrijving als student voor dat studiejaar te doen gelden vanaf de aanvang van dat studiejaar, wordt zij financieel ernstig benadeeld. Zij zal immers de sedertdien ontvangen studiefinanciering moeten terugbetalen, terwijl zij voorts een schadevergoeding is verschuldigd wegens gebruik van de o.v.-studentenkaart, zonder dat zij daarop vanaf de aanvang van dat studiejaar recht had.

Het College overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW dient ieder, die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een Universiteit, zich door het college van bestuur als student, auditor of extraneus te laten inschrijven.

Bij het vierde lid, eerste en tweede volzin, van dat artikel is als volgt bepaald:

“De inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar.”

Ingevolge het bepaalde bij artikel 1.1, eerste lid, onder k, van de WHW wordt in de WHW onder studiejaar verstaan het tijdvak, dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

Bij artikel 7.37, tweede lid, van de WHW - voor zover hier van belang - is als volgt bepaald: “Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan (...)”

Uit de stukken van het geding blijkt dat appellante het ter zake van de inschrijving als student voor het studiejaar 1993-1994 verschuldigde collegegeld in gedeelten heeft doen overschrijven naar de rekening van verweerders universiteit, en wel f. 430,- op 27 oktober 1993 en f. 1.620,- op 22 november 1993. Nu appellante voorts eerst op 24 november 1993 verweerder opnieuw heeft doen verzoeken om haar als student voor het studiejaar 1993-1994 in te schrijven, kon verweerder derhalve ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid, van de WHW eerst na die datum daartoe overgaan. Derhalve moet worden geoordeeld dat het aan verweerder ingevolge het bepaalde bij het vierde lid, tweede volzin, van dat artikel niet vrij stond die inschrijving te doen ingaan vanaf de aanvang van dat studiejaar.

Voorts overweegt het College als volgt. Gelet op de datum waarop door appellante is voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor het studiejaar 1993-1994 te kunnen overgaan, alsmede op de uitspraak van het College van Beroep voor het wetenschappelijk onderwijs - de rechtsvoorganger van het College - in de zaak nr. CBWO 91/1118, kon verweerder die inschrijving doen ingaan op hetzij 1 november 1993 hetzij 1 december 1993. Nu bij de bestreden beslissing is bepaald dat die inschrijving geldt voor het vanaf 1 november 1993 resterende gedeelte van dat studiejaar, moet worden geoordeeld dat appellante door die beslissing in elk geval niet te kort is gedaan.

Hetgeen appellante in beroep heeft doen aanvoeren, vermag niet tot een ander oordeel te leiden. De omstandigheid dat appellante ten tijde van de indiening voor de eerste maal van haar verzoek tot inschrijving aan verweerders universiteit als student voor het studiejaar 1993-1994 door toedoen van - naar zij stelt - haar vader niet over voldoende saldo op haar girorekening beschikte om het ter zake van die inschrijving verschuldigde collegegeld te voldoen, moet aan haar worden toegerekend. Verweerder heeft dan ook de gevolgen van het feit dat appellante te gevolge

daarvan niet voor de aanvang van dat studiejaar 1993-1994 heeft voldaan aan alle voorwaarden om tot inschrijving van haar als student voor dat studiejaar te kunnen overgaan, terecht voor haar rekening gelaten.

Onder deze omstandigheden komt de verdere behandeling van de zaak het College niet nodig voor, omdat het beroep van appellante - in de termen van artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet bestuursrecht - kennelijk ongegrond is. Dit oordeel leidt tot de volgende beslissing.

3. BESLISSING

Het College

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 1994/101
Rechter[s] : mr. Olivier, drs. Janssen, mr. Hingst
Datum uitspraak : 15 augustus 1994
Partijen : Appellant en Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Bevoegdheid College
Bewijslastverdeling
Gelijkheidsbeginsel
Inschrijving
inschrijvingsverzoek
Proportionaliteit
Terugwerkende kracht
Verbindendheid regeling
Vertrouwensbeginsel
Zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.32 lid 1
WHW artikel 7.32 lid 2 eerste en tweede volzin
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : Het College acht de enkele stelling van appellant dat hij het inschrijvingsformulier en de machtiging tijdig naar verweerder heeft opgestuurd onvoldoende aannemelijk. Hij dient ter zake in ieder geval het begin van bewijs te leveren. Appellant heeft echter geen enkel bewijsstuk overgelegd. Hij heeft bij voorbeeld niet overgelegd het voor appellant bestemde blad van de machtiging tot incasso met betrekking tot het t€ betalen collegegeld of een afschrift van het voor zijn bank bestemde blad van het machtigingsformulier. Dergelijke documenten zouden een aanwijzing kunnen vormen dat hij op een bepaalde datum zijn inschrijvingsformulieren in orde heeft gebracht. Nu ter zake geen enkele aanwijzing is overgelegd moet het College het er voor houden dat het door appellant op 27 januari 1994 aan verweerder gedane verzoek het eerste verzoek tot inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 is dat appellant bij verweerder heeft ingediend. Derhalve dient de primaire stelling van appellant dat ervan moet worden uitgegaan dat hij eind augustus 1993 een verzoek tot inschrijving heeft ingediend bij verweerdere universiteit te worden verworpen.
(...)
Het College erkent dat algemene beginselen van behoorlijk bestuur er in zeer bijzondere gevallen toe kunnen nopen dat, in afwijking van artikel 7.32, vierde lid tweede volzin, van de WHW, wordt overgegaan tot inschrijving met terugwerkende kracht. Hetgeen namens appellant ter zake is aangevoerd geeft daartoe geen aanleiding.
Schending van het gelijkheidsbeginsel is niet aannemelijk gemaakt reeds daarom niet, omdat appellant geen enkel eventueel vergelijkbaar geval heeft aangeduid.
Voorzover van de zijde van appellant ter zitting nog is gesteld dat door verweerder onzorgvuldig wordt gehandeld waar het betreft

de studentenadministratie, merkt het College op dat door appellant geen enkele onzorgvuldigheid van verweerder ten aanzien van de behandeling van zijn inschrijvingsverzoek is aangetoond.

Met betrekking tot de aangevoerde schendingen van het evenredigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel merkt het College op dat, indien het beroep dat appellant doet op deze beginselen in het onderhavige geval door het College zou worden gehonoreerd, dit, gelet op hetgeen ter zake door appellant naar voren is gebracht, in feite zou betekenen dat de verbindende kracht aan het bepaalde in artikel 7.32, vierde lid tweede volzin, van de WHW zou worden ontnomen, welke macht niet aan het College toekomt.

Het College overweegt voorts dat de omstandigheid, dat verweerder tot inschrijving per 1 januari 1994 is overgegaan, terwijl appellant stelt het collegegeld eerst in februari 1994 te hebben betaald, er niet toe kan leiden dat appellant op een datum vóór 1 januari 1994 zou moeten worden ingeschreven. Overigens heeft appellant zijn verzoek om inschrijving op 27 januari 1994 gedaan en wordt hem, nu verweerder er in de bestreden beslissing van is uitgegaan dat hij zijn collegegeld in dezelfde maand heeft voldaan, niet te kort gedaan.

UITSpraak in het geding tussen:

[naam], te [woonplaats], appellant, gemachtigde: mevr. mr. M.H. Vaandrager, advocaat te Utrecht,
en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder, gemachtigde: mr. P.J. Klijnhout, werkzaam bij het bureau van de universiteit.

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief, verzonden op 31 maart 1994, heeft verweerder aan appellant medegedeeld dat diens bezwaarschrift tegen de beslissing van verweerder, d.d. 21 februari 1994, om appellant per 1 januari 1994 als student in te schrijven voor het resterende gedeelte van het studiejaar 1993-1994, niet tot herziening van die beslissing heeft geleid.

Bij brief, verzonden op 10 mei 1994, heeft appellant tegen het in eerstgenoemde brief vervatte besluit beroep doen instellen bij het College.

Verweerder heeft, daarom verzocht bij schrijven van 22 juni 1994, op 14 juli 1994 een verweerschrift ingediend en de op het geding betrekking hebbende stukken overgelegd.

Het geding is op 21 juli 1994 ter openbare zitting van het College behandeld, alwaar partijen, vertegenwoordigd door hun gemachtigden, hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. MOTIVERING

Appellant is gedurende het studiejaar 1992-1993 aan verweerdere universiteit ingeschreven geweest als student voor de (toen nog als studierichting aangeduide) opleiding natuurkunde. Op 24 januari 1994 heeft appellant van de Informatie Beheer Groep een formulier Studie Controle ontvangen, met het verzoek om, wanneer hij vanaf 1 september 1993 ingeschreven stond als student voor het studiejaar 1993-1994, dit op het formulier te laten aantekenen door de Centrale Studentenadministratie van verweerdere universiteit en het vervolgens te retourneren.

Uit de vervolgens gehouden controle bij genoemde Centrale Studentenadministratie bleek dat appellant voor het lopende studiejaar nog niet stond ingeschreven bij verweerdere Universiteit.

Bij brief d.d. 27 januari 1994 deed appellant aan verweerder het verzoek om hem alsnog per 1 september 1993 in te schrijven. Hij voerde daarbij onder meer aan dat hij tijdig het inschrijvingsformulier en de machtiging voor incasso met betrekking tot het collegegeld naar verweerder had opgestuurd.

Bij brief van 21 februari 1994 heeft verweerder aan appellant mededeling gedaan van zijn beslissing appellant op grond van artikel 7.32, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) per 1 januari 1994 in te schrijven als voltijd student voor de

opleiding natuurkunde, aangezien hij eerst in de maand januari 1994 aan alle voorwaarden tot inschrijving heeft voldaan.

In zijn bezwaarschrift d.d. 28 februari 1994 heeft appellant opnieuw aangevoerd dat hij v66r 1 september 1993 zijn inschrijvingsdocumenten in orde heeft gemaakt, maar dat het zijn grote probleem is dat hij daar geen bewijs van heeft. Overigens merkte appellant op dat, aangezien hij blijkens informatie niet de enige studerende bij verweerders universiteit is die dit is overkomen, het waarschijnlijker is dat er iets fout is gegaan bij de Centrale Studentenadministratie, dan dat zijn formulieren zoek zijn geraakt bij de post. Voorts heeft appellant aan gevoerd dat het door hem overgemaakte collegegeld eerst begin februari 1994 door de universiteit is ontvangen en dat hij der halve toen pas aan alle voorwaarden voor inschrijving had voldaan. Wanneer nu in de brief van verweerder d.d. 21 februari 1994 gesteld wordt dat hij per 1 januari 1994 wordt ingeschreven, "zou er geen bezwaar moeten bestaan mij per september 1993 in te schrijven".

In de bestreden beslissing d.d. 31 maart 1994 heeft verweerder het volgende aangevoerd. "Voor uw bewering met betrekking tot het tijdstip van versturen van uw inschrijvingsverzoek is helaas geen bewijs aanwezig. Uit de door u schriftelijk en mondeling verstrekte informatie is niet gebleken van omstandigheden waardoor u niet in staat was tijdig en juist aan uw verplichtingen te voldoen. Ook van verkeerde informatie of misleiding van de kant van de universiteit is niet gebleken."

Ter ondersteuning van het beroep is - samengevat - onder meer het volgende aangevoerd. Primair is gesteld dat ervan uitgegaan moet worden dat appellant eind augustus 1993 een verzoek tot herinschrijving heeft ingediend, althans dat de niet aangetekende verzending van zijn herinschrijvingsformulier hem niet zo zwaar mag worden aangerekend dat inschrijving per 1 september 1993 thans niet weer mogelijk zou zijn. In dit verband is aangevoerd dat, zoals ook uit ervaring in voorgaande studiejaren blijkt, de afhandeling van verzoeken om inschrijving bij verweerders universiteit bijzonder traag verloopt en wordt verwezen naar een artikel in het Utrechts Universiteitsblad van 24 maart 1994 (jrg. 25, nr. 28) waarin wordt bericht dat een derde van de studenten op dat moment nog niet over een collegekaart zou beschikken. Onder deze omstandigheden past het de universiteit om met enige souplesse om te gaan met gevallen als dat van appellant. Niet uitgesloten moet worden geacht dat het herinschrijvingsverzoek van appellant wel is aangekomen, maar bij de Centrale Studentenadministratie in het ongereede is geraakt.

Subsidiair is gesteld dat de beslissing tot afwijzing van het verzoek van appellant van 27 januari 1994 om inschrijving per 1 september 1994, is genomen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Strijd met het gelijkheidsbeginsel is aanwezig nu blijkt dat bij verweerders universiteit, ondanks het bepaalde in artikel 32, vierde lid, van de WHW, in een aantal gevallen studerende met terugwerkende kracht worden ingeschreven. Strijd met het vertrouwensbeginsel is aanwezig, aangezien bij appellant impliciet de verwachting werd gewekt dat zijn inschrijving wel in orde zou zijn, zowel omdat ook anderen nog geen collegekaart hadden ontvangen, als omdat appellant in de periode 1 september 1993 tot eind januari 1994 aan tentamens heeft kunnen deelnemen. Voorts wordt aangevoerd, dat gezien de grote financiële schade die appellant lijdt in verband met het terug te betalen bedrag aan studie financiering en de vergoeding die hij moet betalen wegens het onterechte bezit van een ov-studentenkaart, de bestreden beslissing in strijd is met het beginsel dat eist dat een beslissing een belanghebbende niet onevenredig in zijn belangen schaadt.

In het verweerschrift is - samengevat - het volgende aangevoerd.

Het (her)inschrijvingsverzoek van appellant is door de Centrale Studentenadministratie eind januari 1994 ontvangen. Ook het verschuldigde collegegeld werd in die maand ontvangen. Uit het beroepschrift blijkt niet van enig feit, op grond waarvan het niet aankomen van het volgens de bewering van appellant tijdig verzonden inschrijvingsverzoek voor risico van de universiteit zou moeten komen.

Verweerder merkt voorts op dat uit het beroepschrift blijkt dat ten aanzien van twee punten een misverstand bestaat bij appellant. In de eerste plaats vormt niet de ontvangst van de collegekaart maar de ontvangst van het bewijs van inschrijving voor de studerende de bevestiging dat het inschrijvingsverzoek is gehonoreerd. De verzending van de bewijzen van inschrijving heeft geen noemenswaardige vertraging opgelopen. De productie van de collegekaarten heeft echter ernstige technische complicaties ondervonden, maar dat is in verband met de onderhavige zaak niet relevant.

Het tweede misverstand betreft de stelling van appellant dat hij ongestoord tentamen heeft kunnen doen. Volgens een brief, met bijlagen, d.d. 13 juli 1994, van het Bureau Onder wijszaken van de faculteit natuur- en sterrenkunde van verweerders universiteit is appellant door dat bureau twee maal schriftelijk gewaarschuwd voor het feit dat hij aan tentamens had deelgenomen zonder deugdelijk te zijn ingeschreven.

Van de zijde van appellant is, naar aanleiding van de bijlagen van laatstgenoemde brief, ter zitting opgemerkt dat daaruit blijkt dat appellant de aan hem gerichte brieven van het Bureau Onderwijs van de faculteit niet heeft ontvangen wegens onjuiste adressering.

Voorts is het in beroepschrift aangevoerde gehandhaafd.

Het College overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.32, eerste lid van de WHW dient ieder, die gebruik wenst te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een universiteit, zich door het college van bestuur als student, auditor of extraneus te laten inschrijven.

Bij het vierde lid, eerste en tweede volzin, van dat artikel is bepaald als volgt:

“De inschrijving voor een opleiding geschiedt voor het gehele studiejaar. Indien de inschrijving plaatsvindt in de loop van het studiejaar, geldt zij voor het resterende gedeelte van het studiejaar.”

Hetgeen partijen, met betrekking tot het van de zijde van appellant primair gestelde, verdeeld houdt is de vraag of verweerder er op grond van verklaringen van appellant al dan niet van uit moet gaan dat appellant eind augustus 1993 een verzoek om inschrijving als student, vergezeld van een machtiging voor incasso met betrekking tot het collegegeld, bij verweerdere universiteit heeft ingediend.

Het College acht de enkele stelling van appellant dat hij het inschrijvingsformulier en de machtiging tijdig naar verweerder heeft opgestuurd onvoldoende aannemelijk. Hij dient ter zake in ieder geval het begin van bewijs te leveren. Appellant heeft echter geen enkel bewijsstuk overgelegd. Hij heeft bij voorbeeld niet overgelegd het voor appellant bestemde blad van de machtiging tot incasso met betrekking tot het te betalen collegegeld of een afschrift van het voor zijn bank bestemde blad van het machtigingsformulier. Dergelijke documenten zouden een aanwijzing kunnen vormen dat hij op een bepaalde datum zijn inschrijvingsformulieren in orde heeft gebracht. Nu ter zake geen enkele aanwijzing is overgelegd moet het College het er voor houden dat het door appellant op 27 januari 1994 aan verweerder gedane verzoek het eerste verzoek tot inschrijving voor het studiejaar 1993-1994 is dat appellant bij verweerder heeft ingediend. Derhalve dient de primaire stelling van appellant dat ervan moet worden uitgegaan dat hij eind augustus 1993 een verzoek tot inschrijving heeft ingediend bij verweerdere universiteit te worden verworpen.

Met betrekking tot het van de zijde van appellant subsidiair gestelde overweegt het College het volgende.

Het College erkent dat algemene beginselen van behoorlijk bestuur er in zeer bijzondere gevallen toe kunnen nopen dat, in afwijking van artikel 7.32, vierde lid tweede volzin, van de WHW, wordt overgegaan tot inschrijving met terugwerkende kracht. Hetgeen namens appellant ter zake is aangevoerd geeft daartoe geen aanleiding.

Schending van het gelijkheidsbeginsel is niet aannemelijk gemaakt reeds daarom niet, omdat appellant geen enkel eventueel vergelijkbaar geval heeft aangeduid.

Voorzover van de zijde van appellant ter zitting nog is gesteld dat door verweerder onzorgvuldig wordt gehandeld waar het betreft de studentenadministratie, merkt het College op dat door appellant geen enkele onzorgvuldigheid van verweerder ten aanzien van de behandeling van zijn inschrijvingsverzoek is aangetoond.

Met betrekking tot de aangevoerde schendingen van het evenredigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel merkt het College op dat, indien het beroep dat appellant doet op deze beginselen in het onderhavige geval door het College zou worden gehonoreerd, dit, gelet op hetgeen ter zake door appellant naar voren is gebracht, in feite zou betekenen dat de verbindende kracht aan het bepaalde in artikel 7.32, vierde lid tweede volzin, van de WHW zou worden ontnomen, welke macht niet aan het College toekomt.

Het College overweegt voorts dat de omstandigheid, dat verweerder tot inschrijving per 1 januari 1994 is overgegaan, terwijl appellant stelt het collegegeld eerst in februari 1994 te hebben betaald, er niet toe kan leiden dat appellant op een datum vóór 1 januari 1994 zou moeten worden ingeschreven. Overigens heeft appellant zijn verzoek om inschrijving op 27 januari 1994 gedaan en wordt hem, nu verweerder er in de bestreden beslissing van is uitgegaan dat hij zijn collegegeld in dezelfde maand heeft voldaan, niet te kort gedaan.

Aangezien ook overigens niet is gebleken dat de bestreden beslissing op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, moet het beroep worden verworpen.

Het College acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

3. BESLISSING

Het College
verwerpt het beroep.